

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

РЕЙТІЙ О.К.

ТЕОРЕТИЧНА МЕХАНІКА

(методичний посібник з лабораторних робіт)

Частина III. Динаміка матеріальної системи і твердого тіла

Ужгород – 2007

Рейтій О.К. Теоретична механіка (методичний посібник з лабораторних робіт). Частина III. Динаміка матеріальної системи. – Ужгород: Видавництво УжНУ „Говерла”, 2007. – 44 с.

Рецензент:

доктор фізико-математичних наук, професор,
декан фізичного факультету, завідувач кафедри теоретичної фізики
Лазур В.Ю.

Відповідальний за випуск:

доктор фізико-математичних наук, професор,
завідувач кафедри диференціальних рівнянь та математичної фізики
Маринець В.В.

Дане видання є останньою частиною методичного посібника з лабораторних робіт для курсу „Теоретична механіка”, який читається на математичному факультеті УжНУ. В посібнику наведено завдання для чотирьох лабораторних робіт з динаміки матеріальної системи та твердого тіла, кожне з яких містить по 40 варіантів. Як і в попередніх частинах, до кожної лабораторної роботи подано приклад виконання типового завдання.

Посібник розрахований на студентів-математиків, також може бути корисний студентам технічних спеціальностей, аспірантам, викладачам та інженерно-технічним працівникам для поглиблення знань з теоретичної механіки.

*Рекомендовано до друку Вченою радою математичного факультету
(протокол № 3 від 24 листопада 2007 року)*

ЗМІСТ

Розділ 1. Застосування теореми про зміну моменту кількості руху до визначення кутової швидкості твердого тіла	4
Завдання для лабораторної роботи №9	4
Приклад виконання завдання.....	12
Розділ 2. Застосування теореми про зміну кінетичної енергії до вивчення руху механічної системи.....	15
Завдання для лабораторної роботи №10	15
Приклад виконання завдання.....	21
Розділ 3. Дослідження плоского руху твердого тіла	27
Завдання для лабораторної роботи №11	27
Приклад виконання завдання.....	33
Розділ 4. Застосування принципу Д'Аламбера до визначення реакцій в'язей.....	35
Завдання для лабораторної роботи №12	35
Приклад виконання завдання.....	41
Література.....	76

РОЗДІЛ 1. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРЕМИ ПРО ЗМІНУ МОМЕНТУ КІЛЬКОСТІ РУХУ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КУТОВОЇ ШВИДКОСТІ ТВЕРДОГО ТІЛА

Завдання для лабораторної роботи №9

Тіло H масою m_1 обертається навколо вертикальної осі z зі сталою кутовою швидкістю ω_0 ; при цьому в точці O жолоба AB тіла H на відстані AO від точки A , яка відраховується вздовж жолоба, знаходиться матеріальна точка K масою m_2 . В деякий момент часу ($t = 0$) на систему починає діяти пара сил з моментом $M_z = f_1(t)$. При $t = \tau$ дія пари сил припиняється; одночасно точка K починає відносний рух з точки O уздовж жолоба AB (в напрямку до B) за законом $OK = s = f_2(t - \tau)$ для $t > \tau$.

Визначити кутову швидкість тіла H при $t = \tau$ і при $t = T$, нехтуючи опором обертанню тіла H . Тіло H розглядати як пластинку, що має форму, вказану на рис. 1.1-1.4. Необхідні для розв'язання дані приведені в табл. 1.1, 1.2.

В тих варіантах, в яких пластинка H розташована у вертикальній площині, відносний рух точки K викликається силою, що діє в тій же площині; в інших варіантах під точкою K розуміється самохідний візок.

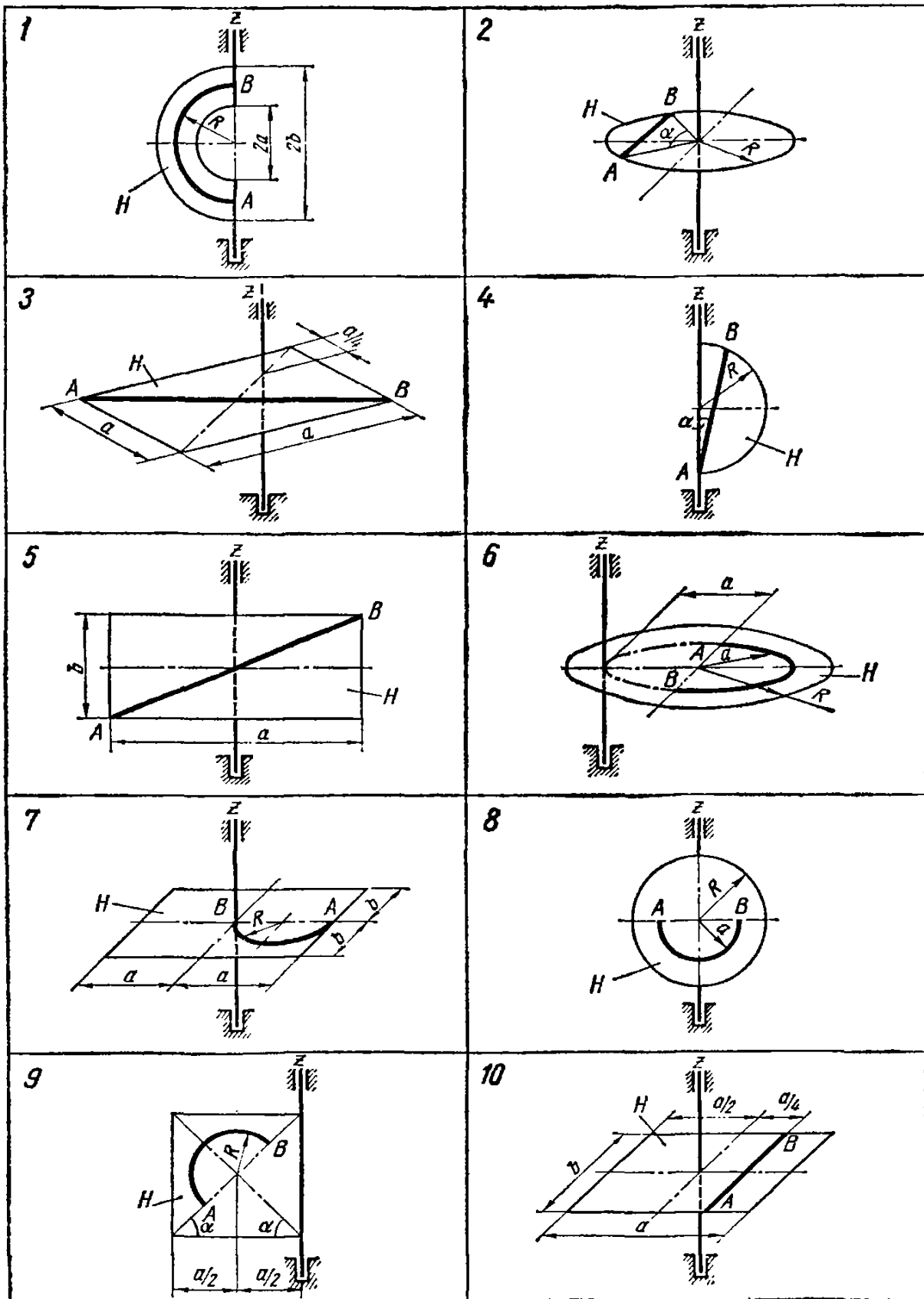

Рис. 1.1

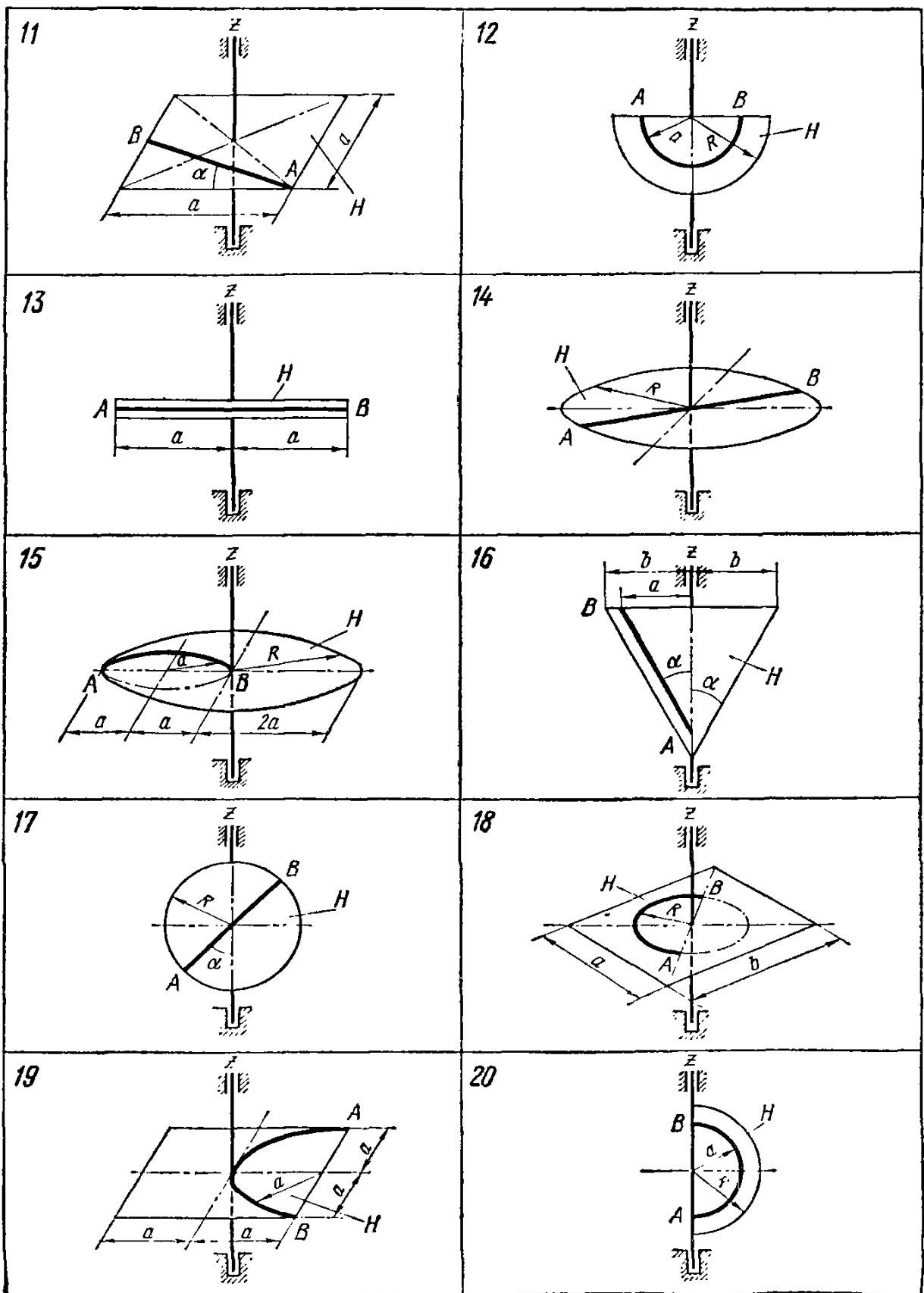

Рис. 1.2

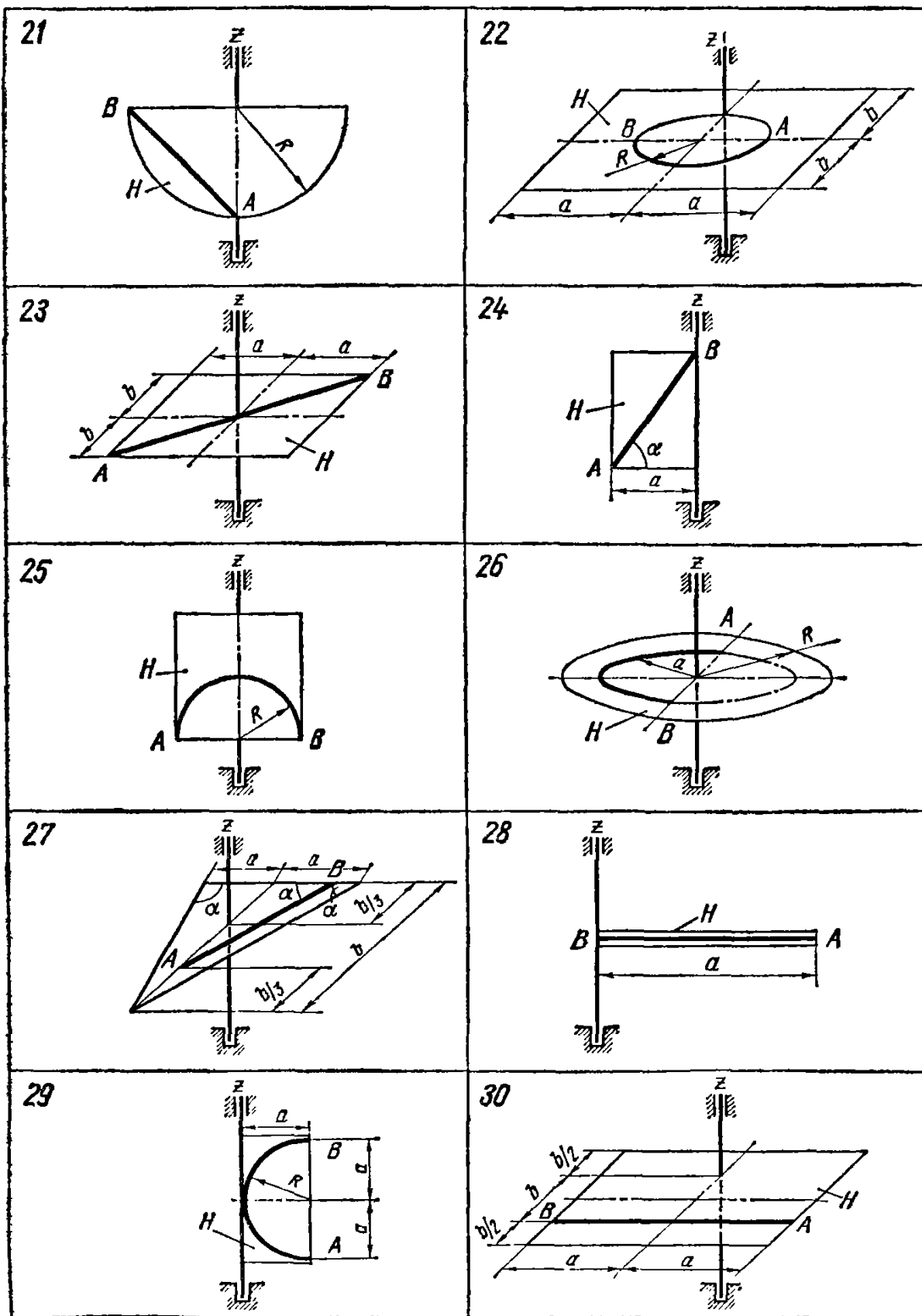

Рис. 1.3

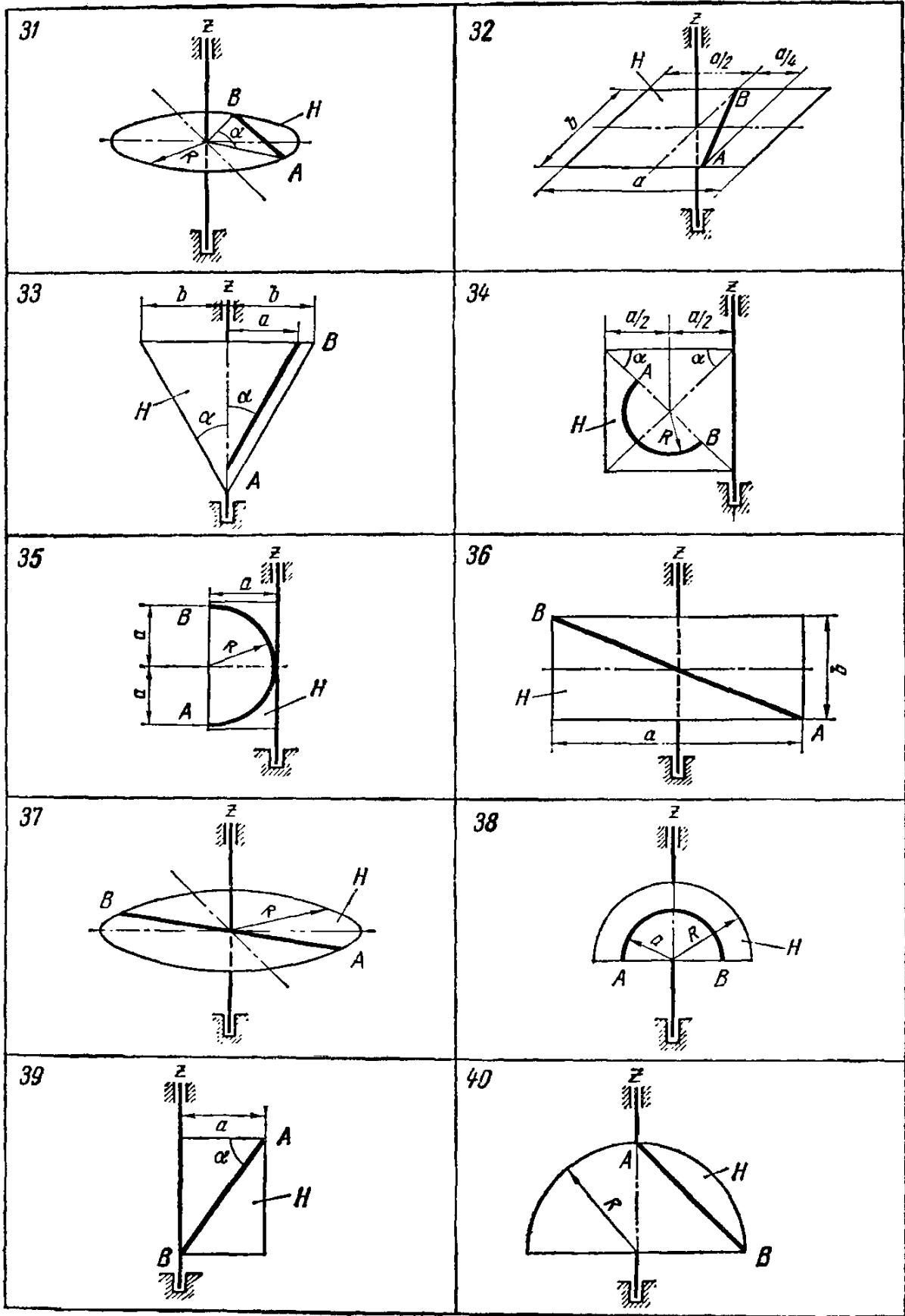

Рис. 1.4

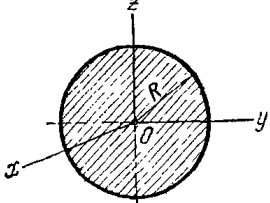
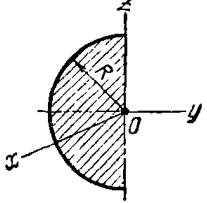
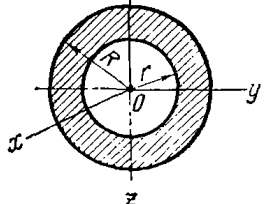
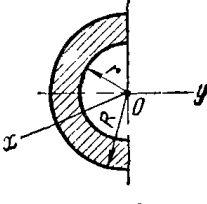
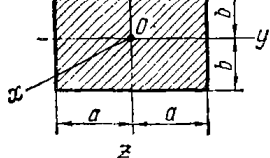
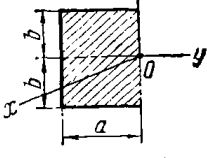
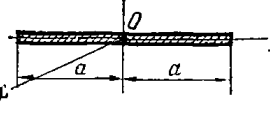
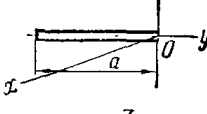
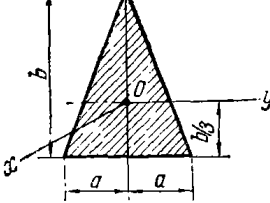
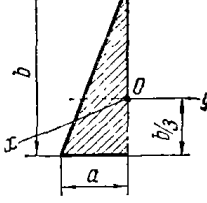
Таблиця 1.1

Номер варіанта (рис. 1.1- 1.2)	$m_1,$ кг	$m_2,$ кг	$\omega_0,$ c^{-1}	$a,$ м	$b,$ м	$R,$ м	$\alpha,$ град	$AO,$ м	$M_z = f_1(t),$ Нм	$\tau,$ с	$T,$ с	$OK = s = f_2(t - \tau),$ м
1	32	10	-1	1	1,5	1,2	-	$\pi R/6$	$-29,6t^2$	3	4	$(5\pi R/12)(t - \tau)$
2	200	60	-2	-	-	2	120	$\sqrt{3}/2$	101	5	6	$\sqrt{3}(t - \tau)^2$
3	120	40	0	2	-	-	-	0	$-120t$	4	6	$(\sqrt{2}/4)(t - \tau)^2$
4	16	5	-3	-	-	1	30	0,4	$21t$	2	6	$0,6\sqrt{t - \tau}$
5	66	10	1,5	2	1,5	-	-	0	$15\sqrt{t}$	4	6,5	$0,5(t - \tau)$
6	160	80	-1,25	1,5	-	2,5	-	$\pi a/6$	$-700t$	$\sqrt{3}$	$2\sqrt{3}$	$(5\pi a/18)(t - \tau)^2$
7	300	50	-2	1,6	1	0,8	-	0	968	1	2	$(\pi R/2)(t - \tau)^2$
8	80	20	0	1,2	-	2	-	$\pi a/2$	$240\sqrt{t}$	4	8	$(\pi a/4)\sqrt{t - \tau}$
9	20	5	5	1,2	-	0,4	45	$\pi R/4$	$-29,2t$	3	4	$(3\pi R/4)(t - \tau)^2$
10	100	40	2	2	$\sqrt{2}$	-	-	$\sqrt{2}/2$	$-90\sqrt{t}$	4	5	$(\sqrt{2}/4)(t - \tau)$
11	60	20	-1	2	-	-	15	0	$40t$	2	4	$0,4(t - \tau)^2$
12	40	10	-3	1	-	2	-	0	$50t^2$	3	5	$(\pi a/3)(t - \tau)$
13	24	4	4	1	-	-	-	0,5	$-27\sqrt{t}$	1	3	$0,3(t - \tau)$
14	40	10	2	-	-	1	-	0	$120t$	1	4	$0,5(t - \tau)$
15	120	50	-4	1	-	2	-	0	$330t^2$	2	3	$(\pi a/2)(t - \tau)^2$
16	60	10	-5	1	1,2	-	30	0,4	74	2	6	$0,3\sqrt{t - \tau}$
17	50	10	-2	-	-	1,6	30	0,6	$69t$	4	6	$0,6(t - \tau)$
18	120	50	3	2	3	0,8	-	$\pi R/2$	324	3	5	$(\pi R/8)(t - \tau)^2$
19	90	30	1	1,5	-	-	-	0	$-135t$	2	3	$(\pi a/4)(t - \tau)$
20	50	12	3	1	-	1,2	-	$\pi a/6$	$-14t^2$	3	5	$(\pi a/12)(t - \tau)^2$

Номер варіанта (рис. 1.3- 1.4)	$m_1,$ кг	$m_2,$ кг	$\omega_0,$ c^{-1}	$a,$ м	$b,$ м	$R,$ м	$\alpha,$ град	$AO, м$	$M_z = f_1(t),$ Нм	$\tau,$ с	$T,$ с	$OK = s = f_2(t - \tau),$ м
21	40	10	-6	-	-	1	-	$\sqrt{2}/2$	$75\sqrt{t}$	1	3	$(\sqrt{2}/16)(t - \tau)^2$
22	150	50	-1	1,6	1,2	0,6	-	$\pi R/2$	163	4	5	$\pi R/2\sqrt{t - \tau}$
23	90	20	2	$\sqrt{2}$	1	-	-	$\sqrt{3}/2$	-210	2	3	$(\sqrt{3}/2)(t - \tau)$
24	50	12	-3	0,6	-	-	60	0,2	$27t^2$	2	6	$0,4\sqrt{t - \tau}$
25	36	8	-5	-	-	0,5	-	0	$20t$	2	4	$(\pi R/6)(t - \tau)^2$
26	150	40	-4	1,5	-	2	-	$\pi a/6$	$1170\sqrt{t}$	1	2	$(\pi a/2)(t - \tau)^2$
27	120	30	0	1	-	-	60	0	$-25t$	2	3	$(t - \tau)^2$
28	15	4	-2	0,6	-	-	-	0,1	$5,6t$	3	4	$0,4\sqrt{t - \tau}$
29	20	5	5	0,6	-	0,6	-	0	$-6,3\sqrt{t}$	4	5	$(5\pi R/6)(t - \tau)$
30	150	50	0	1,6	1,2	-	-	1,6	$652t$	2	4	$0,2(t - \tau)^2$
31	200	60	-2	-	-	2	120	$\sqrt{3}/2$	101	5	6	$\sqrt{3}(t - \tau)^2$
32	100	40	2	2	$\sqrt{2}$	-	-	$\sqrt{2}/2$	$-90\sqrt{t}$	4	5	$(\sqrt{2}/4)(t - \tau)$
33	60	10	-5	1	1,2	-	30	0,4	74	2	6	$0,3\sqrt{t - \tau}$
34	20	5	5	1,2	-	0,4	45	$\pi R/4$	$-29,2t$	3	4	$(3\pi R/4)(t - \tau)^2$
35	20	5	5	0,6	-	0,6	-	0	$-6,3\sqrt{t}$	4	5	$(5\pi R/6)(t - \tau)$
36	66	10	1,5	2	1,5	-	-	0	$15\sqrt{t}$	4	6,5	$0,5(t - \tau)$
37	40	10	2	-	-	1	-	0	$120t$	1	4	$0,5(t - \tau)$
38	40	10	-3	1	-	2	-	0	$50t^2$	3	5	$(\pi a/3)(t - \tau)$
39	50	12	-3	0,6	-	-	60	0,2	$27t^2$	2	6	$0,4\sqrt{t - \tau}$
40	40	10	-6	-	-	1	-	$\sqrt{2}/2$	$75\sqrt{t}$	1	3	$(\sqrt{2}/16)(t - \tau)^2$

Примітка. Знак мінус перед M_z і ω відповідає напрямку обертання годинникової стрілки, якщо дивитися з боку додатного напрямку осі z .

Осьові моменти інерції однорідних пластинок

Тіло	J_x	J_y	J_z	Тіло
	$\frac{mR^2}{2}$	$\frac{mR^2}{4}$	$\frac{mR^2}{4}$	
	$\frac{m(R^2 + r^2)}{2}$	$\frac{m(R^2 + r^2)}{4}$	$\frac{m(R^2 + r^2)}{4}$	
	$\frac{m(a^2 + b^2)}{3}$	$\frac{mb^2}{3}$	$\frac{ma^2}{3}$	
	$\frac{ma^2}{3}$	0	$\frac{ma^2}{3}$	
	$\frac{m(3a^2 + b^2)}{18}$	$\frac{mb^2}{18}$	$\frac{ma^2}{6}$	

Приклад виконання завдання (рис. 1.5)

Дано: $m_1 = 200 \text{ кг}$; $m_2 = 80 \text{ кг}$, $M_z = 592 \text{ т Нм}$, $\omega_0 = -2 \text{ с}^{-1}$, $AO = 0,8 \text{ м}$,
 $R = 2,4 \text{ м}$, $a = 1,2 \text{ м}$, $\tau = 4 \text{ с}$, $T = 6 \text{ с}$, $OK = 0,5(t - \tau)^2 \text{ м}$.

Визначити ω_τ і ω_T , вважаючи тіло H однорідної круглою пластинкою.

Розв'язання

До розв'язання задачі застосуємо теорему про зміну кінетичного моменту механічної системи, яка виражається рівнянням:

$$dK_z/dt = \sum_i M_{iz}^{ex},$$

де K_z – кінетичний момент системи, що складається в даному випадку з тіла H і точки K , відносно осі z ; $\sum_i M_{iz}^{ex} = M_z^{ex}$ – головний момент зовнішніх сил, прикладених до системи, відносно осі z .

На систему за час від $t = 0$ до $t = \tau$ діють такі сили: вага \vec{P}_1 тіла H , вага \vec{P}_2 точки K , пара сил з моментом M_z і реакції підп'ятника і підшипника (рис. 1.5, а).

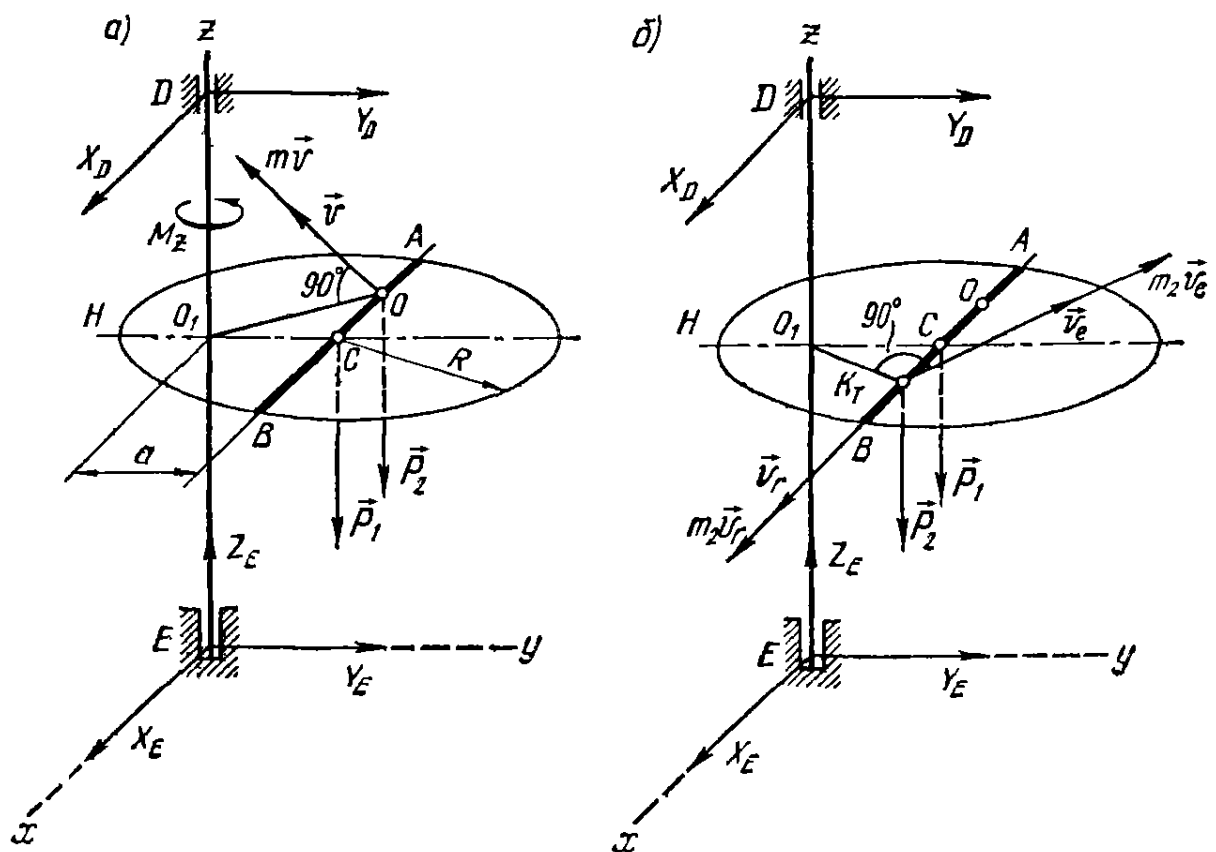

Рис. 1.5

Припускаючи, що обертання тіла H відбувається проти руху годинникової стрілки, знайдемо значення кінетичного моменту системи, який складається з кінетичного моменту тіла $J_z \omega$ і моменту кількості руху точки K , яка знаходиться в точці O тіла H і має швидкість $v = \omega \cdot O_1O$:

$$m_2 v \cdot O_1O = m_2 \omega \cdot O_1O^2.$$

Таким чином,

$$K_z = J_z \omega + m_2 \omega \cdot O_1O^2 = (J_z + m_2 \cdot O_1O^2) \omega.$$

Головний момент зовнішніх сил рівний обертальному моменту M_z , так як інші сили моменту відносно осі z не створюють.

Рівняння, яке виражає теорему про зміну кінетичного моменту, матиме вигляд

$$\frac{d \left[(J_z + m_2 \cdot O_1O^2) \omega \right]}{dt} = M_z, \quad (1.1)$$

де $M_z = ct$ ($c = 592 \text{ Нм/с}$).

Відокремимо в рівнянні (1.1) змінні і зінтегруємо ліву і праву частини рівняння:

$$(J_z + m_2 \cdot O_1O^2) \int_{\omega_0}^{\omega_\tau} d\omega = \int_0^\tau ct \, dt.$$

Тоді

$$(J_z + m_2 \cdot O_1O^2)(\omega_\tau - \omega_0) = c\tau^2/2. \quad (1.2)$$

Знайдемо числові значення величин, які входять в рівняння (1.2).

Момент інерції тіла H відносно осі z знайдемо, використовуючи теорему Гюйгенса-Штейнера про залежність між моментами інерції відносно паралельних осей:

$$J_z = J_{Cz} + m_1 a^2,$$

де J_{Cz} – момент інерції тіла H – однорідної круглої пластинки відносно вертикальної осі, що проходить через центр мас C тіла паралельно осі z :

$$J_{Cz} = m_1 R^2 / 2.$$

Тоді

$$J_z = m_1 R^2 / 2 + m_1 a^2,$$

тобто

$$J_z = 200 \cdot 2,4^2 / 2 + 200 \cdot 1,2^2 = 864 \text{ кг} \cdot \text{м}^2.$$

Із рисунка (рис. 1.5, а)

$$O_1O^2 = OC^2 + O_1C^2 = 1,6^2 + 1,2^2 = 4 \text{ м}^2,$$

тому

$$J_z + m_2 \cdot O_1O^2 = 864 + 80 \cdot 4 = 1184 \text{ кг} \cdot \text{м}^2.$$

Таким чином, з рівняння (1.2)

$$1184[\omega_\tau - (-2)] = (592 \cdot 4^2)/2$$

маємо

$$\omega_\tau = 2 \text{ c}^{-1}.$$

На протязі відрізка часу від $t = \tau$ до $t = T$ на систему діють сили \vec{P}_1, \vec{P}_2 , реакції підп'ятника і підшипника (рис. 1.5, б). Оскільки обертаючий момент M_z знімається, тобто $\sum_i (M_i^{ex})_z = 0$, то

$$dK_z/dt = 0, \quad K_z = \text{const}.$$

Визначимо значення кінетичних моментів $K_{z\tau}$ при $t = \tau$ і K_{zT} при $t = T$ і прирівняємо ці значення.

Для $t = \tau$

$$K_{z\tau} = (J_z + m_2 \cdot O_1 O^2) \omega_\tau = 1184 \cdot 2 = 2368 \text{ кг} \cdot \text{м}^2/\text{с}.$$

При $t > \tau$ швидкість точки K складається з відносної швидкості \vec{v}_r по відношенню до тіла H і переносної швидкості \vec{v}_e в русі разом з тілом H . Тому для $t = T$ покажемо (рис. 1.5, б) два вектора кількості руху точки: $m_2 \vec{v}_r$ і $m_2 \vec{v}_e$.

Для $t = T$

$$K_{zT} = J_z \omega_T + m_2 \omega_\tau \cdot O_1 K_T^2 - m_2 v_r \cdot O_1 C.$$

Знайдемо

$$O_1 K_T^2 = O_1 C^2 + CK_T^2,$$

де

$$CK_T = OK_T - OC, \quad OK_T = s(t = T) = 0,5(T - \tau)^2 = 0,5(6 - 4)^2 = 2 \text{ м},$$

тобто

$$CK_T = 2 - 1,6 = 0,4 \text{ м}, \quad O_1 K_T^2 = 1,2^2 + 0,4^2 = 1,6 \text{ м}^2.$$

Відносна швидкість

$$v_r = ds/dt = 2 \cdot 0,5(t - \tau)$$

при $t = T$

$$v_r = 2 \cdot 0,5(6 - 4) = 2 \text{ м/с}.$$

Тому

$$K_{zT} = 864\omega_T + 80\omega_T \cdot 1,6 - 80 \cdot 2 \cdot 1,2 = 992\omega_T - 192.$$

Прирівнюючи $K_{z\tau}$ і K_{zT}

$$2368 = 992\omega_T - 192,$$

знаходимо $\omega_T = 2,59 \text{ c}^{-1}$.

РОЗДІЛ 2. ЗАСТОСУВАННЯ ТЕОРЕМИ ПРО ЗМІНУ КІНЕТИЧНОЇ ЕНЕРГІЇ ДО ВИВЧЕННЯ РУХУ МЕХАНІЧНОЇ СИСТЕМИ

Завдання для лабораторної роботи №10

Механічна система під дією сил тяжіння починає рухатися зі стану спокою; початкове положення системи показано на рис. 2.1-2.4. З огляду на тертя ковзання тіла 1 (варіанти 1-3, 5, 6, 8-12, 17-23, 28-30) і опір коченню тіла 3, що котиться без ковзання (варіанти 2, 4, 6-9, 11, 13-15, 20, 21, 24, 27, 29), нехтуючи іншими силами опору і масами ниток, які вважаються нерозтяжними, визначити швидкість тіла 1 у той момент, коли пройдений ним шлях стане рівним s .

У завданні прийнято наступні позначення: m_1, m_2, m_3, m_4 – маси тіл 1, 2, 3, 4; R_2, r_2, R_3, r_3 – радіуси великих і малих кіл; $i_{2x}, i_{3\xi}$ – радіуси інерції тіл 2 і 3 щодо горизонтальних осей, які проходять через їхні центри мас; α, β – кути нахилу площин до горизонту; f – коефіцієнт тертя ковзання; δ – коефіцієнт тертя кочення.

Необхідні для розв’язання дані приведені в табл. 2.1. Блоки і катки, для яких радіуси інерції в таблиці не зазначені, вважати суцільними однорідними циліндрами.

Похилі ділянки ниток паралельні відповідним похилим площинам.

Т а б л и ц я 2.1

Номер варіанта (рис. 2.1-2.2)	$m_2,$ кг	$m_3,$ кг	$m_4,$ кг	$R_2,$ см	$R_3,$ см	$i_{2x},$ см	$i_{3\xi},$ см	$\alpha,$ град	$\beta,$ град	f	$\delta,$ см	$s,$ м
1	$4m$	$1/5m$	$4/3m$	–	–	–	–	60	–	0,10	–	2
2	$1/2m$	$1/3m$	–	–	30	–	20	30	45	0,22	0,20	2
3	m	$1/10m$	m	–	–	–	–	45	–	0,10	–	2
4	$2m$	$40m$	m	20	40	18	–	–	–	–	0,30	$0,1\pi$
5	$2m$	m	–	20	15	18	–	60	–	0,12	–	$0,28\pi$
6	$3m$	m	–	–	28	–	–	30	45	0,10	0,28	1,5
7	$2m$	$2m$	–	16	25	14	–	30	–	–	0,20	2
8	$1/2m$	$1/3m$	–	–	30	–	–	30	45	0,15	0,20	1,75
9	$2m$	$9m$	–	–	30	–	20	30	–	0,12	0,25	1,5
10	$1/4m$	$1/4m$	$1/5m$	–	–	–	–	60	–	0,10	–	3
11	$1/2m$	$1/4m$	–	–	30	–	25	30	45	0,17	0,20	2,5

Номер варіанта (рис. 2.1-2.2)	$m_2,$ кг	$m_3,$ кг	$m_4,$ кг	$R_2,$ см	$R_3,$ см	$i_{2x},$ см	$i_{3\xi},$ см	$\alpha,$ град	$\beta,$ град	f	$\delta,$ см	$s,$ м
12	$1/2m$	$1/5m$	m	30	–	20	–	30	–	0,20	–	2,5
13	$2m$	$5m$	$2m$	30	20	26	–	30	–	–	0,24	2
14	$1/2m$	$5m$	$4m$	–	25	–	–	–	–	–	0,20	2
15	$1/2m$	$4m$	$1/2m$	20	15	18	–	60	–	–	0,25	1,5
16	$1/10m$	$1/20m$	$1/10m$	10	12	–	–	–	–	–	–	$0,05\pi$
17	$1/4m$	$1/5m$	$1/10m$	20	–	15	–	60	–	0,10	–	$0,16\pi$
18	$3m$	m	–	35	15	32	–	60	–	0,15	–	$0,2\pi$
19	$1/3m$	$1/10m$	m	24	–	20	–	60	–	0,15	–	1,5
20	$2m$	$20m$	–	20	15	16	–	30	–	0,10	0,20	$0,2\pi$
21	m	$2m$	–	20	20	16	–	30	45	0,20	0,32	1,2
22	$1/2m$	$1/4m$	–	20	10	–	–	60	–	0,17	–	$0,1\pi$
23	m	$1/10m$	$4/5m$	20	–	18	–	30	–	0,10	–	1
24	$3m$	$20m$	–	20	30	18	–	–	–	–	0,60	$0,08\pi$
25	$1/3m$	$1/4m$	–	16	20	–	–	–	–	–	–	$0,04\pi$
26	$1/2m$	m	$1/3m$	30	–	20	–	–	–	–	–	$0,6\pi$
27	m	$6m$	$1/2m$	20	20	16	–	30	–	–	0,20	2
28	$2m$	$3m$	–	20	–	14	–	60	–	0,10	–	$0,1\pi$
29	$1/4m$	$1/8m$	–	20	35	–	–	15	30	0,20	0,20	2,4
30	$1/2m$	$3/10m$	$3/2m$	26	20	20	18	30	–	0,12	–	2
31	$2m$	$35m$	m	20	40	18	–	–	–	–	0,30	$0,1\pi$
32	$2m$	$5m$	$2m$	30	20	26	–	30	–	–	0,24	2
33	$1/2m$	$4m$	$1/2m$	20	15	18	–	60	–	–	0,25	1,5
34	$2m$	m	–	20	15	18	–	60	–	0,12	–	$0,28\pi$
35	$1/4m$	$1/5m$	$1/10m$	16	–	15	–	60	–	0,10	–	$0,16\pi$
36	$2m$	$2m$	–	16	25	14	–	30	–	–	0,20	2
37	$3m$	$20m$	–	20	30	18	–	–	–	–	0,60	$0,08\pi$
38	m	$6m$	$1/2m$	20	20	16	–	30	–	–	0,20	2
39	$1/2m$	$3/10m$	$3/2m$	26	20	20	18	30	–	0,12	–	2
40	$2m$	$20m$	–	20	15	16	–	30	–	0,10	0,20	$0,2\pi$

Примітка. У всіх варіантах $m_1 = m$ кг. У варіантах 4, 20, 24, 31, 37, 40 масами ланок AB , BC і повзуна B знехтувати; у варіантах 5, 16, 18, 22, 25, 34 масою водила знехтувати; у варіанті 14 маси кожного з чотирьох коліс возика однакові; у варіантах 17 і 26 шатун 3 розглядати як тонкий однорідний стержень; у варіанті 26 маси і моменти інерції блоків 2 і 5 однакові.

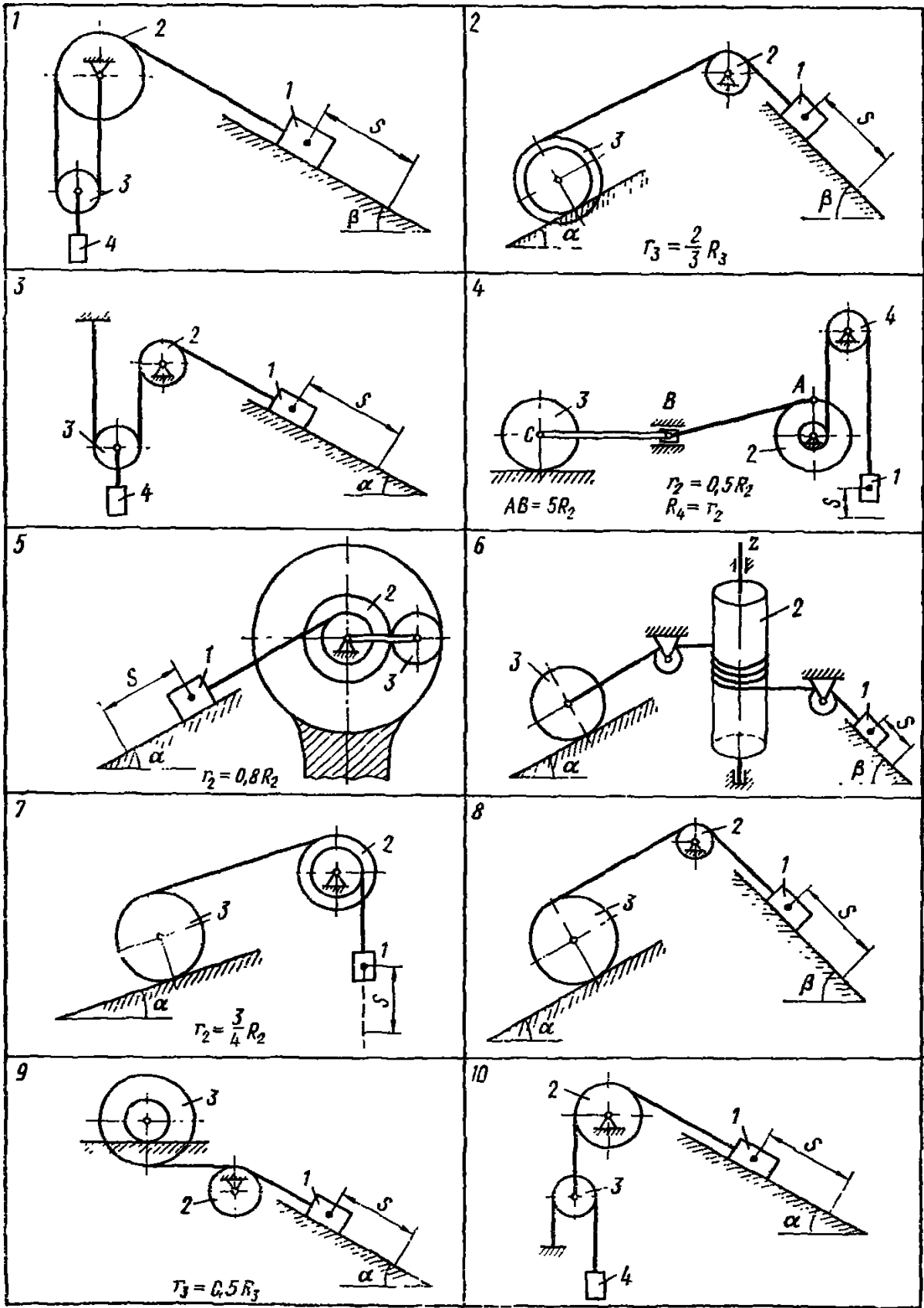

Рис. 2.1

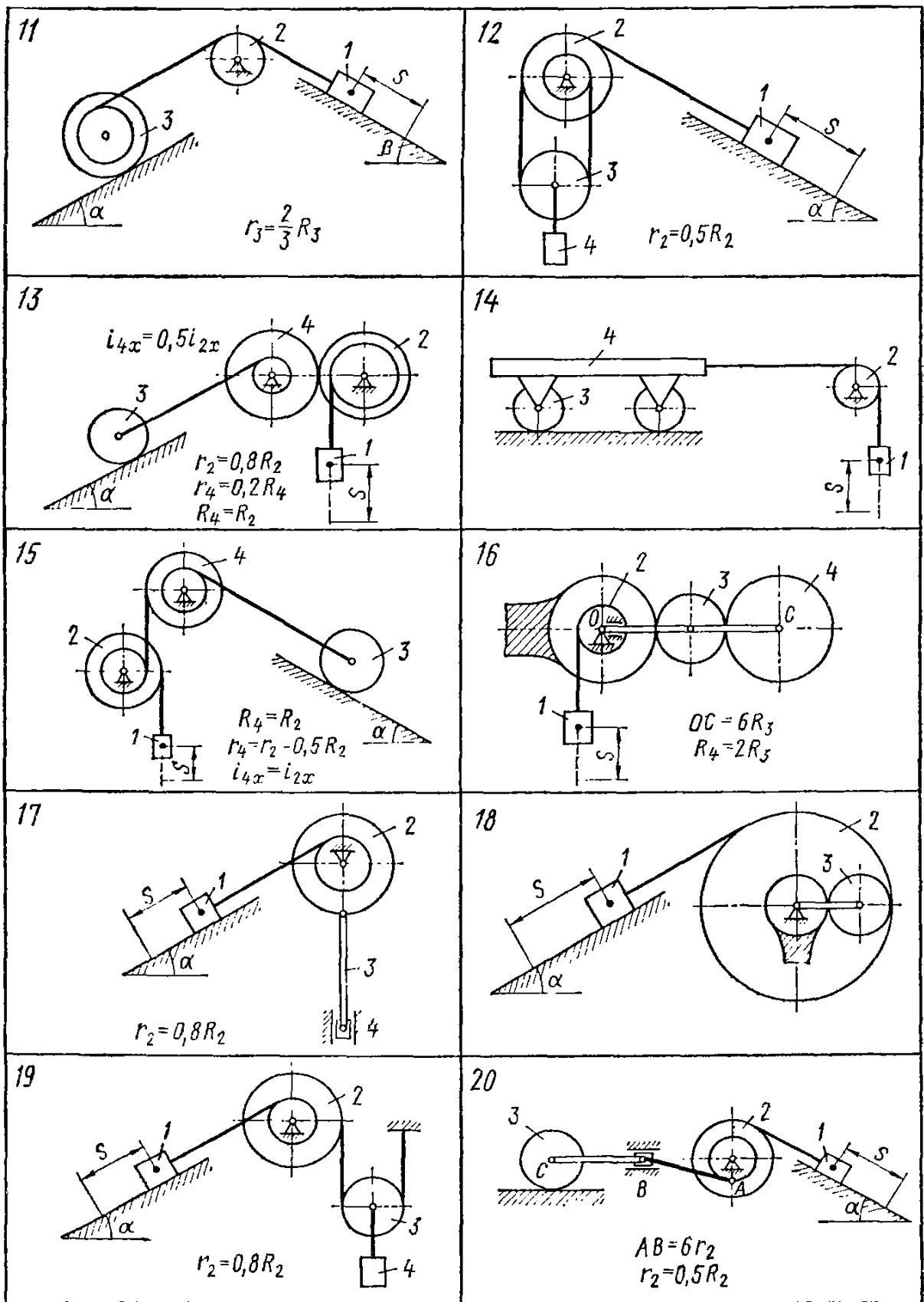

Рис. 2.2

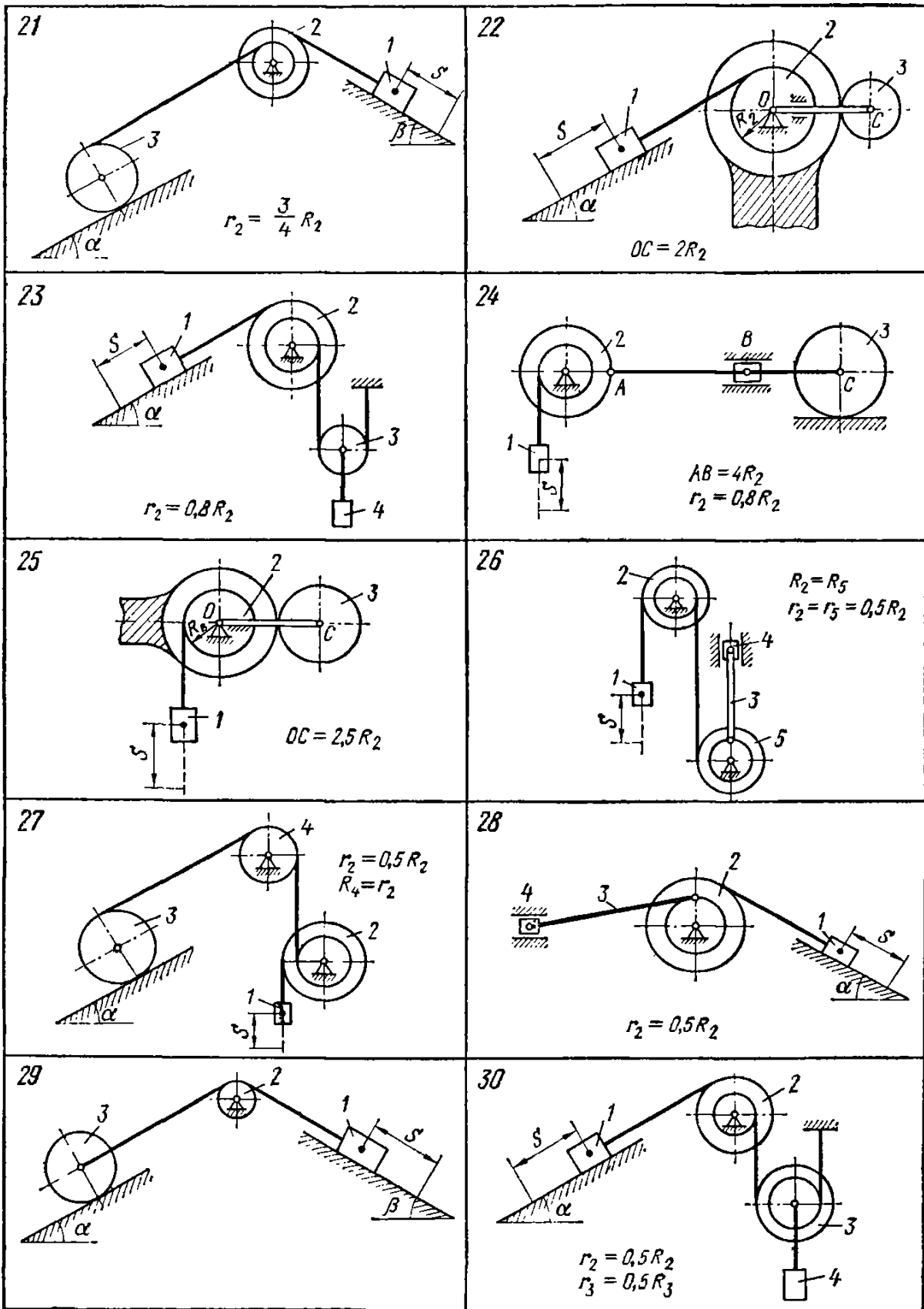

Рис. 2.3

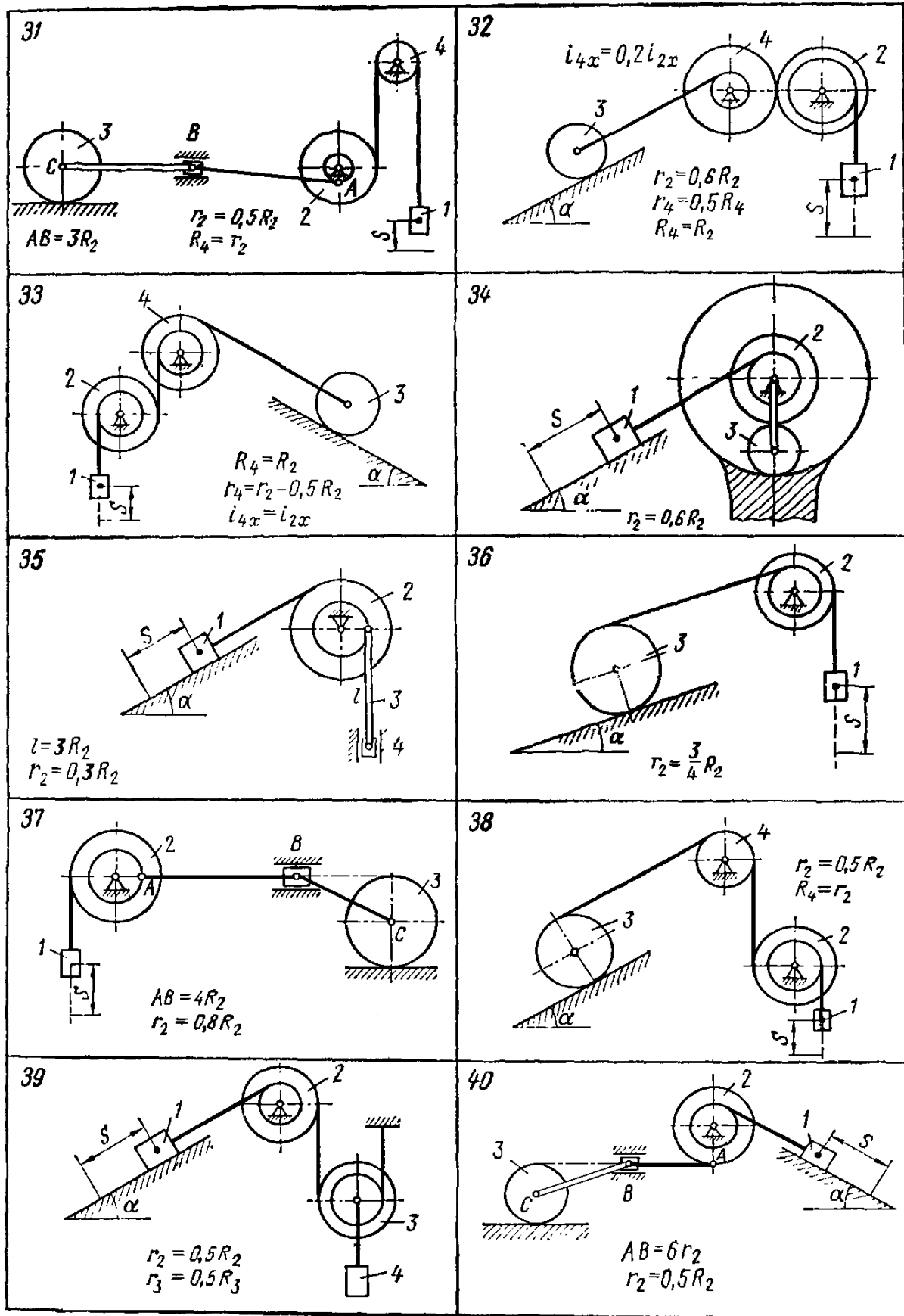

Рис. 2.4

Приклад виконання завдання

Дано: m_1 – маса вантажу 1, $m_2 = 2m_1$, $m_3 = m_1$, $m_4 = 0,5m_1$, $m_5 = 20m_1$, $R_2 = R_3 = 12$ см, $r_2 = 0,5R_2$, $r_3 = 0,75R_3$, $R_5 = 20$ см, $AB = l = 4R_3$, $i_{2\xi} = 8$ см, $i_{3x} = 10$ см, $\alpha = 30^\circ$, $f = 0,1$, $\delta = 0,2$ см, $s = 0,06\pi$ м. Опір ковзанню тіла 2 не враховувати. Шатун 4 вважати тонким однорідним стрижнем; каток 5 – однорідний суцільний циліндр. Масами ланки BC_5 і повзуна B знехтувати. На рис. 2.5, а показано механічну систему в початковому положенні.

Знайти v_1 – швидкість вантажу 1 у кінцевому положенні.

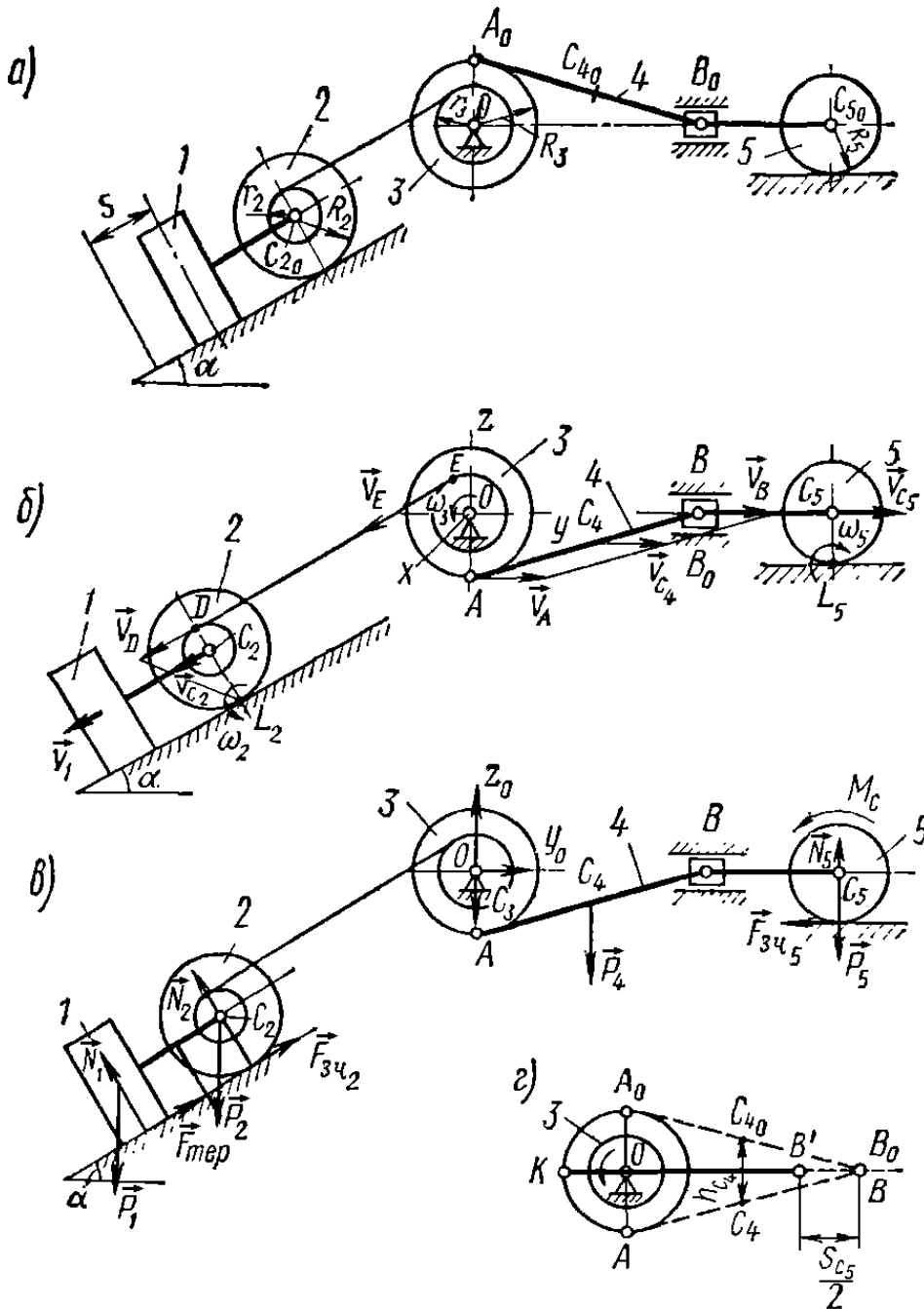

Рис. 2.5

Р о з в ' я з а н н я

Застосуємо теорему про зміну кінетичної енергії системи:

$$T - T_0 = \sum_i A_i^{ex} + \sum_i A_i^{in}, \quad (2.1)$$

де T_0 і T – кінетична енергія системи в початковому і кінцевому положеннях; $\sum_i A_i^{ex}$ – сума робіт зовнішніх сил, прикладених до системи; $\sum_i A_i^{in}$ – сума робіт внутрішніх сил системи.

Для розглянутих систем, що складаються з абсолютно твердих тіл, з'єднаних нерозтяжними нитками і стержнями,

$$\sum_i A_i^{in} = 0.$$

Оскільки в початковому положенні система знаходиться в стані спокою, то $T_0 = 0$.

Отже, рівняння (2.1) набуває вигляду:

$$T = \sum_i A_i^{ex}. \quad (2.2)$$

Кінетична енергія розглянутої системи T в кінцевому її положенні (рис. 2.5, б) дорівнює сумі кінетичних енергій тіл 1, 2, 3, 4, 5:

$$T = T_1 + T_2 + T_3 + T_4 + T_5. \quad (2.3)$$

Кінетична енергія вантажу 1, що рухається поступально,

$$T_1 = m_1 v_1^2 / 2. \quad (2.4)$$

Кінетична енергія катка 2, що здійснює плоский рух,

$$T_2 = m_2 v_{C_2}^2 / 2 + J_{2\xi} \omega_2^2 / 2. \quad (2.5)$$

де v_{C_2} – швидкість центра мас C_2 катка 2

$$v_{C_2} = v_1, \quad (2.6)$$

$J_{2\xi}$ – момент інерції катка 2 відносно його поздовжньої центральної осі $C_2\xi$

$$J_{2\xi} = m_2 i_{2\xi}^2, \quad (2.7)$$

ω_2 – кутова швидкість катка 2.

Так як каток котиться без ковзання, то миттєвий центр швидкостей катка знаходиться в точці L_2 . Тому

$$\omega_2 = v_{C_2} / C_2 L_2 = v_1 / R_2. \quad (2.8)$$

Підставляючи (2.6)-(2.8) у формулу (2.5), одержуємо

$$T_2 = \frac{m_2 v_1^2}{2} + \frac{m_2 i_{2\xi}^2 v_1^2}{2 R_2^2} = \frac{1}{2} m_2 \left(1 + \frac{i_{2\xi}^2}{R_2^2} \right) v_1^2. \quad (2.9)$$

Кінетична енергія барабанів 3, що обертаються навколо нерухомої осі Ox ,

$$T_3 = J_{3x} \omega_3^2 / 2, \quad (2.10)$$

де J_{3x} – момент інерції барабанів 3 відносно їхньої спільної осі Ox :

$$J_{3x} = m_3 i_{3x}^2, \quad (2.11)$$

ω_3 – кутова швидкість барабанів 3:

$$\omega_3 = v_E / r_3. \quad (2.12)$$

Швидкість точки E барабана дорівнює швидкості точки D катка, яку можна знайти зі співвідношення:

$$v_D / v_{C2} = (r_2 + R_2) / R_2;$$

а оскільки

$$v_{C2} = v_1, \quad R_2 = 2r_2, \quad \text{то} \quad v_D / v_1 = 3/2.$$

Отже,

$$v_E = v_D = (3/2)v_1. \quad (2.13)$$

Підставляючи (2.13) в (2.12), отримуємо

$$\omega_3 = (3/2) \cdot v_1 / r_3. \quad (2.14)$$

Після підстановки (2.11) і (2.14) в (2.10) вираз для кінетичної енергії барабанів 3 набуває вигляду:

$$T_3 = \frac{m_3 i_{3\xi}^2}{2} \left(\frac{3v_1}{2r_3} \right)^2$$

або

$$T_3 = \frac{9}{8} m_3 \frac{i_{3\xi}^2 v_1^2}{r_3^2}. \quad (2.15)$$

Кінетична енергія шатуна 4, що здійснює плоский рух

$$T_4 = \frac{1}{2} m_4 v_{C4}^2 + \frac{1}{2} J_{4\xi} \omega_4^2,$$

де v_{C4} – швидкість центра мас C_4 шатуна 4, $J_{4\xi}$ – момент інерції шатуна відносно центральної осі $C_4\xi$, ω_4 – кутова швидкість шатуна 4.

Для визначення швидкості v_{C4} і кутової швидкості ω_4 знайдемо кінцеве положення шатуна 4.

Коли вантаж 1 пройде шлях $s = 0,06\pi$ м, барабан 3 повернеться на кут φ_3 . Цей кут φ_3 можна визначити за допомогою формули (2.14); замінюючи в ній $\omega_3 = d\varphi_3/dt$, $v_1 = ds/dt$, одержуємо

$$\frac{d\varphi_3}{dt} = \frac{3}{2r_3} \cdot \frac{ds}{dt} \quad \text{або} \quad d\varphi_3 = \frac{3}{2} \cdot \frac{ds}{r_3};$$

після інтегрування (при нульових початкових умовах)

$$\varphi_3 = (3/2) \cdot s/r_3.$$

З отриманого видно, що лінійні і кутові переміщення знаходяться в тій же залежності, як відповідні лінійні і кутові швидкості.

Обчислимо кут

$$\varphi_3 = 3 \cdot 0,06\pi / (2 \cdot 0,09) = \pi.$$

Це значить, що барабан 3 повернеться на 180° , при цьому шатун 4 з початкового положення A_0B_0 перейде в кінцеве положення AB (рис. 2.5, б).

Так як швидкості точок A і B шатуна в цей момент паралельні, то миттєвий центр швидкостей шатуна знаходиться на нескінченності.

Отже, кутова швидкість шатуна в цей момент $\omega_4 = 0$, а швидкості всіх його точок рівні між собою.

Таким чином, кінетична енергія шатуна

$$T_4 = m_4 v_{C4}^2 / 2, \quad (2.16)$$

де

$$v_{C4} = v_A. \quad (2.17)$$

Обертальна швидкість точки A тіла 3 $v_A = \omega_3 R_3$ або з врахуванням (2.14)

$$v_A = (3/2) R_3 v_1 / r_3.$$

Оскільки $r_3 = (3/4) R_3$, одержимо $v_A = 2v_1$.

Згідно (2.17)

$$v_{C4} = v_A.$$

Отже,

$$v_{C4} = 2v_1. \quad (2.19)$$

Після підстановки (2.19) в (2.16) вираз кінетичної енергії шатуна 4 набуває вигляду:

$$T_4 = (1/2) m_4 (2v_1)^2 = 2m_4 v_1^2. \quad (2.20)$$

Кінетична енергія катка 5, що здійснює плоский рух:

$$T_5 = m_5 v_{C5}^2 / 2 + J_{5\xi} \omega_5^2 / 2,$$

де v_{C5} – швидкість центра мас C_5 катка 5; $J_{5\xi}$ – момент інерції катка 5 (однорідного суцільного циліндра) відносно його центральної поздовжньої осі $C_5\xi$, $J_{5\xi} = m_5 R_5^2 / 2$; ω_5 – кутова швидкість катка 5.

Оскільки каток котиться без ковзання, то миттєвий центр швидкостей знаходиться в точці L_5 . Тому

$$\omega_5 = v_{C5} / R_5.$$

Отже,

$$T_5 = \frac{m_5 v_{C5}^2}{2} + \frac{m_5 R_5^2 v_{C5}^2}{2 \cdot 2 R_5^2} = \frac{3}{4} m_5 v_{C5}^2.$$

Оскільки ланка BC_5 здійснює поступальний рух, то $v_{C5} = v_B$, але $v_B = v_{C4} = 2v_1$. Отже, $v_{C5} = 2v_1$.

Тому вираз для кінетичної енергії катка 5 набуває вигляду:

$$T_5 = (3/4)m_5(2v_1)^2 = 3m_5v_1^2. \quad (2.21)$$

Кінетична енергія всієї механічної системи визначається за формулою (2.3) з врахуванням (2.4), (2.9), (2.15), (2.20), (2.21):

$$T = \frac{m_1v_1^2}{2} + \frac{1}{2}m_2 \left(1 + \frac{i_{2\xi}^2}{R_2^2} \right) v_1^2 + \frac{9}{8}m_3 \frac{i_{3x}^2}{r_3^2} v_1^2 + 2m_4v_1^2 + 3m_5v_1^2.$$

Підставляючи сюди задані значення мас, одержуємо

$$T = \frac{m_1v_1^2}{2} \left[1 + 2 \left(1 + \frac{i_{2\xi}^2}{R_2^2} \right) + \frac{9}{4} \frac{i_{4C}^2}{r_3^2} + 2 + 120 \right]$$

або

$$T = 129 \cdot m_1v_1^2 / 2. \quad (2.22)$$

Знайдемо суму робіт всіх прикладених до системи зовнішніх сил при її переміщенні (рис. 2.5, в).

Робота сили тяжіння \vec{P}_1 :

$$A_{P1} = P_1h_1 = m_1gs \sin \alpha. \quad (2.23)$$

Робота сили тертя ковзання $\vec{F}_{мер}$:

$$\begin{aligned} A_{мер} &= -F_{мер}s, \quad F_{мер} = fN_1 = fm_1g \cos \alpha, \\ A_{мер} &= -fm_1gs \cos \alpha. \end{aligned} \quad (2.24)$$

Робота сили тяжіння \vec{P}_2 :

$$A_{P2} = P_2h_{C2} = m_2gs \sin \alpha. \quad (2.25)$$

Робота сил зчеплення $\vec{F}_{3ч2}$, $\vec{F}_{3ч5}$ катків 2 і 5 дорівнює нулю, тому що ці сили прикладені в миттєвих центрах швидкостей цих катків.

Робота сили тяжіння \vec{P}_4 :

$$A_{P4} = P_4h_{C4},$$

де h_{C4} – вертикальне переміщення центра мас C_4 шатуна 4 з початкового положення в його кінцеве положення (рис. 2.5, з):

$$\begin{aligned} h_{C4} &= R_3, \\ A_{P4} &= m_4gR_3. \end{aligned} \quad (2.26)$$

Робота пари сил опору коченню катка 5:

$$A_{M_C} = -M_C\varphi_5, \quad (2.27)$$

де $M_C = \delta N_5 = \delta P_5$ – момент пари сил опору коченню катка 5; φ_5 – кут повороту катка 5. Оскільки каток 5 котиться без ковзання, то кут його повороту:

$$\varphi_5 = s_{C5}/R_5, \quad (2.28)$$

де s_{C_5} – переміщення центра мас C_5 катка 5.

У даному прикладі роботу пари сил опору обчислимо як суму робіт цієї пари при коченні катка 5 вліво при повороті тіла 3 на кут $\pi/2$ і коченні вправо, коли тіло 3 повернеться ще на кут $\pi/2$.

Переміщення центра мас C_5 катка 5 дорівнює переміщенню повзуна B вліво і вправо:

$$s_{C_5} = 2(B_0B'). \quad (2.29)$$

Визначимо переміщення B_0B' при повороті тіла 3 на кут $\pi/2$. За початок відліку координати точки B виберемо нерухому точку K площини (мал. 2.5, з). При цьому повороті тіла 3 шатун з положення A_0B_0 перейде в положення KB' . Тоді

$$B_0B' = KB_0 - KB',$$

де

$$KB_0 = KO + OB_0 = R_3 + \sqrt{(A_0B_0)^2 - (A_0O)^2} = R_3 + \sqrt{l^2 - R_3^2}, \quad KB' = l = 4R_3.$$

Отже,

$$B_0B' = R_3 + \sqrt{l^2 - R_3^2} - l = R_3 + \sqrt{(4R_3)^2 - R_3^2} - 4R_3 = 0,88R_3. \quad (2.30)$$

Підставляючи (2.30) в (2.29), а потім у (2.28), знаходимо повний кут повороту катка 5:

$$\varphi_5 = 1,76 R_3 / R_5. \quad (2.31)$$

Робота пари сил опору коченню згідно (2.27):

$$A_{M_c} = -\delta m_5 g \cdot 1,76 R_3 / R_5. \quad (2.32)$$

Сума робіт зовнішніх сил визначиться додаванням робіт, що обчислюються за формулами (2.23)-(2.26) і (2.32):

$$\sum A_i^{ex} = m_1 g s \cdot \sin \alpha - f m_1 g s \cdot \cos \alpha + m_2 g s \cdot \sin \alpha + m_4 g R_3 - \delta m_5 g \cdot 1,76 R_3 / R_5.$$

Підставляючи задані значення мас, одержуємо

$$\sum A_i^{ex} = m_1 g s \left(\sin \alpha - f \cos \alpha + 2 \sin \alpha + \frac{R_3}{2s} - \frac{\delta \cdot 20 \cdot 1,76 R_3}{R_5 s} \right)$$

або

$$\sum A_i^{ex} = 1,51 m_1 g s. \quad (2.33)$$

Відповідно до теореми (2.2) дорівняємо значення T і $\sum A_i^{ex}$, які знаходяться за формулами (2.22) і (2.33):

$$129 \cdot m_1 v_1^2 / 2 = 1,51 m_1 g s,$$

звідки

$$v_1 = \sqrt{\frac{2 \cdot 1,51 g s}{129}} = \sqrt{\frac{3,02}{129} \cdot 9,81 \cdot 0,06 \pi} = 0,2 \text{ м/с.}$$

РОЗДІЛ 3. ДОСЛІДЖЕННЯ ПЛОСКОГО РУХУ ТВЕРДОГО ТІЛА

Завдання для лабораторної роботи №11

Визначити максимальну величину сталої сили F , під дією якої колесо масою m котиться без ковзання.

Знайти також для цього випадку рівняння руху центра мас колеса C , якщо в початковий момент часу його координата $x_{C0} = 0$ і швидкість $v_{C0} = 0$.

Варіанти завдання показані на рис. 3.1-3.4, а необхідні для розв'язання дані приведені в табл. 3.1.

У завданні прийнято наступні позначення: i_C – радіус інерції колеса відносно центральної осі, перпендикулярної до його площини; R і r – радіуси великого і малого кіл; $f_{зч}$ – коефіцієнт зчеплення (коефіцієнт тертя спокою); δ – коефіцієнт тертя кочення.

Т а б л и ц я 3.1

Номер варіанта (рис. 3.1-3.2)	$m, \text{ кг}$	$i_C, \text{ см}$	$R, \text{ см}$	$r, \text{ см}$	$\alpha, \text{ град}$	$\beta, \text{ град}$	$f_{зч}$	$\delta, \text{ см}$
1	300	50	80	40	20	–	0,35	1,0
2	200	40	60	30	–	–	0,20	0,8
3	180	50	60	20	30	–	0,10	0
4	220	30	70	25	30	30	0,20	0
5	240	40	60	15	–	–	0,10	1,0
6	200	–	50	–	15	–	0,20	0,5
7	200	45	60	25	30	15	0,25	0
8	150	40	70	25	15	–	0,50	0
9	250	–	–	–	–	30	0,15	0
10	150	40	50	15	20	–	0,30	0,7
11	200	30	50	20	30	–	0,20	0,6
12	220	–	–	–	30	30	0,25	0
13	140	–	–	–	–	30	0,10	0
14	300	–	–	–	30	–	0,15	0

Номер варіанта (рис. 3.2-3.4)	$m, кг$	$i_C, см$	$R, см$	$r, см$	$\alpha,$ <i>град</i>	$\beta,$ <i>град</i>	$f_{зч}$	$\delta, см$
15	180	20	50	20	–	15	0,15	0
16	180	30	50	35	–	–	0,15	0,9
17	160	50	60	20	15	20	0,30	0
18	260	–	50	–	–	–	0,10	1,0
19	200	50	60	20	–	20	0,10	0
20	250	40	50	30	20	–	0,25	0
21	200	–	40	–	30	–	0,25	1,2
22	150	30	50	20	–	–	0,25	1,2
23	200	30	60	30	30	15	0,40	0
24	240	30	70	30	15	–	0,15	0
25	100	–	–	–	–	60	0,10	0
26	150	–	–	–	30	15	0,15	0
27	120	–	30	–	–	–	0,40	1,5
28	150	30	60	25	15	–	0,30	0,8
29	200	–	–	–	–	20	0,30	0
30	160	–	40	–	20	–	0,20	0,7
31	150	40	70	25	15	–	0,50	0
32	200	30	50	20	30	–	0,20	0,6
33	180	30	50	35	–	–	0,15	0,9
34	250	–	–	–	–	30	0,15	0
35	200	30	60	30	30	15	0,40	0
36	160	–	40	–	20	–	0,20	0,7
37	250	40	50	30	20	–	0,25	0
38	180	50	60	20	30	–	0,10	0
39	160	50	60	20	15	20	0,30	0
40	150	–	–	–	30	15	0,15	0

Примітка. Колеса, для яких радіуси інерції не зазначені, вважати суцільними однорідними дисками.

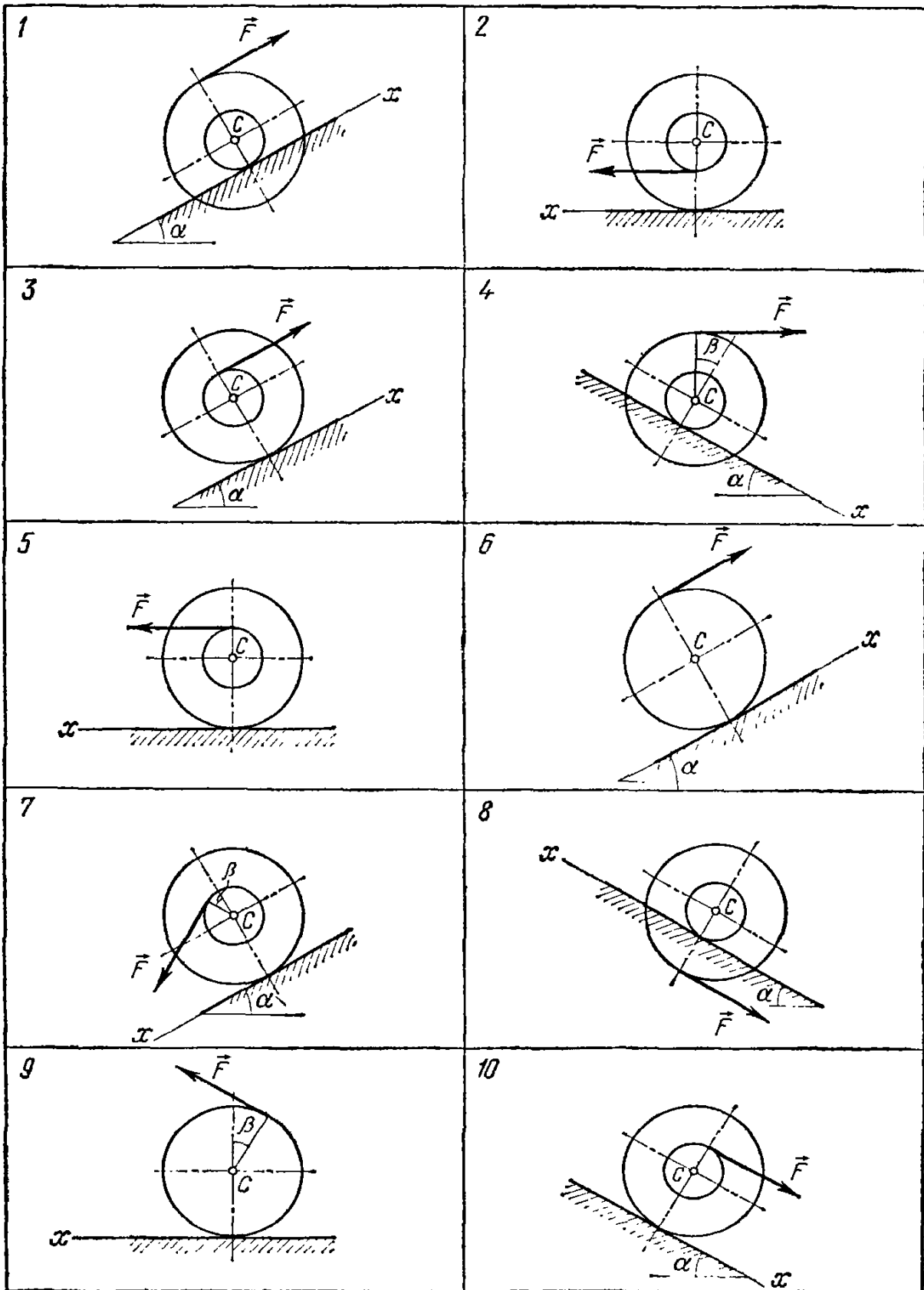

Рис. 3.1

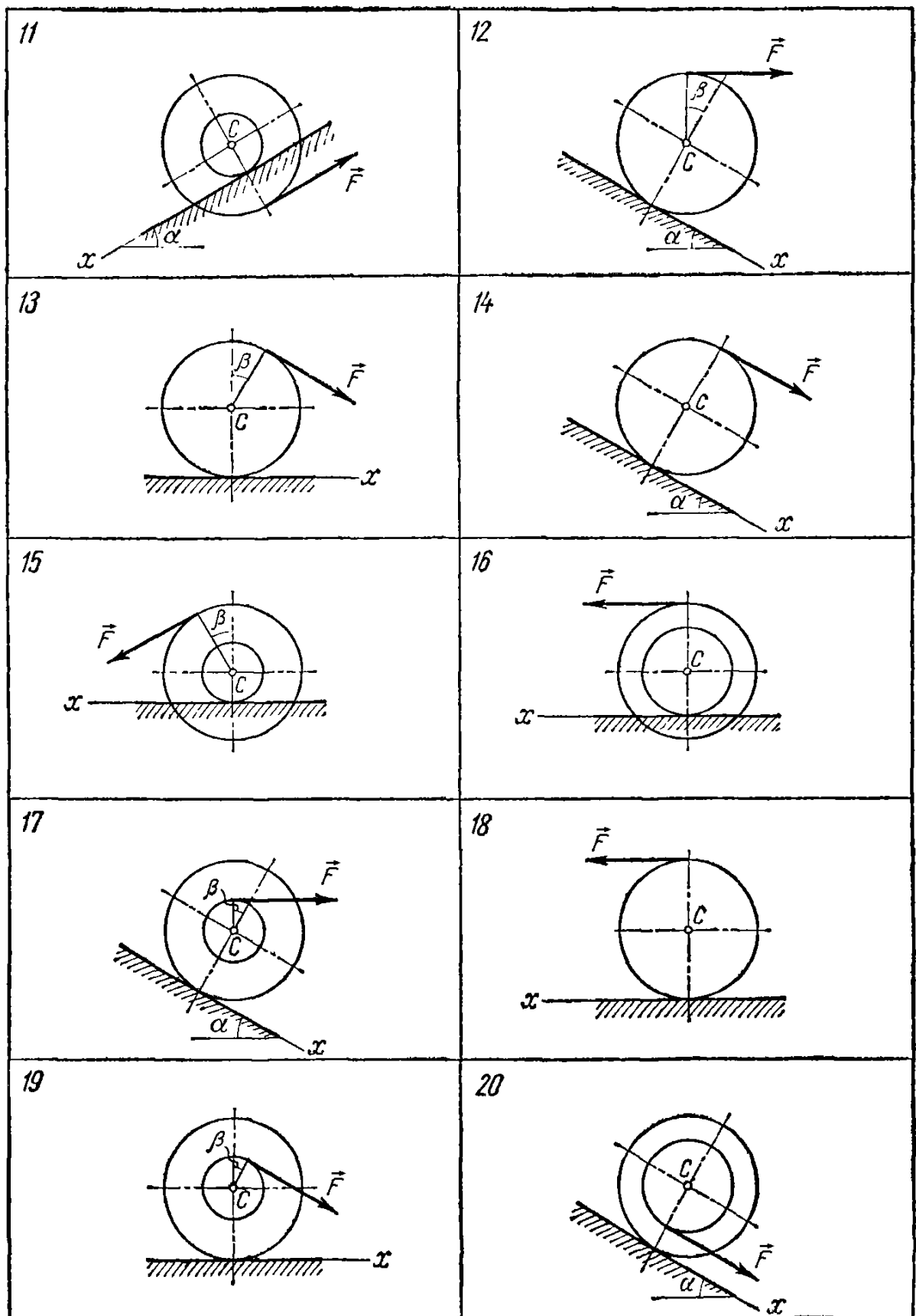

Рис. 3.2

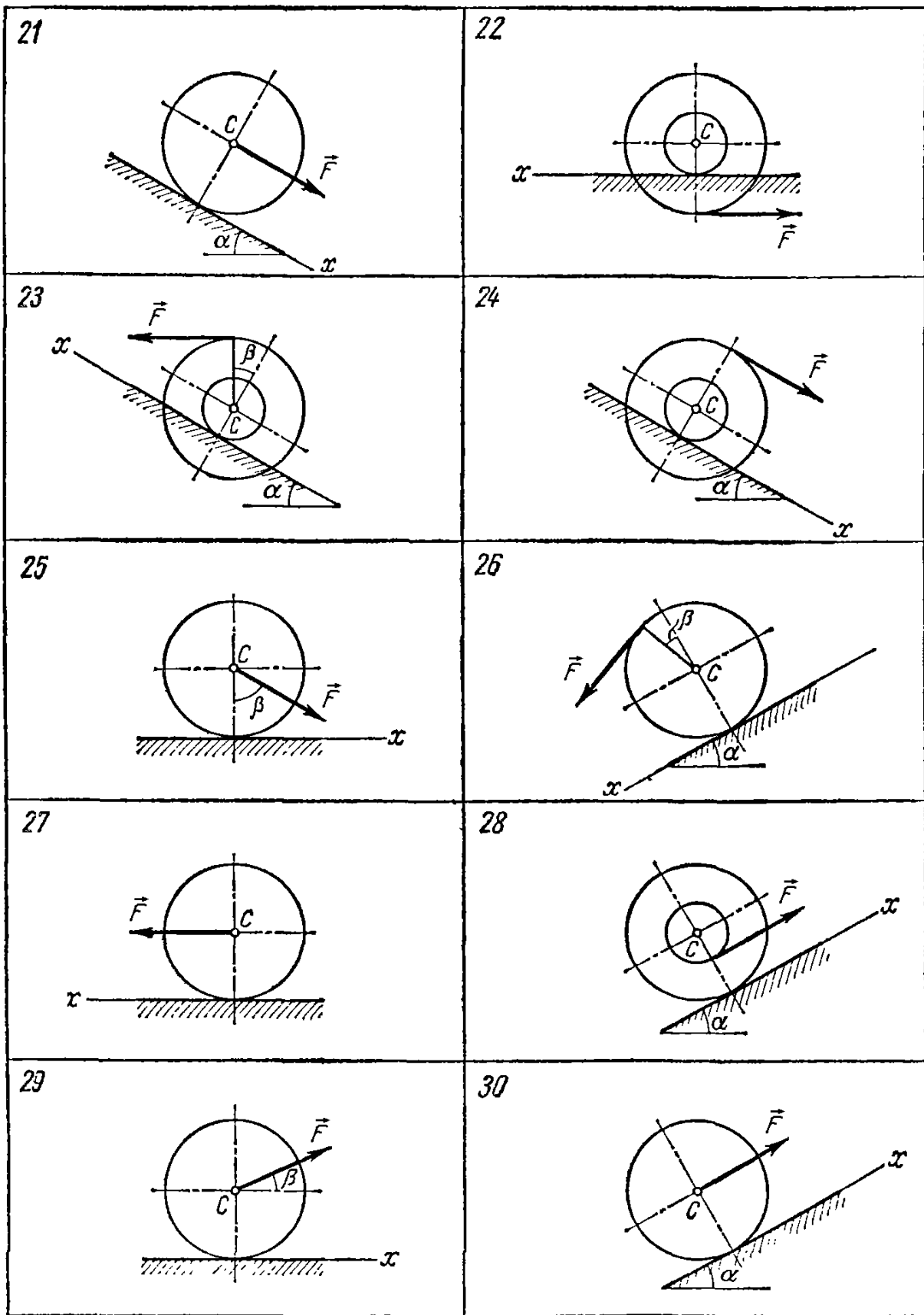

Рис. 3.3

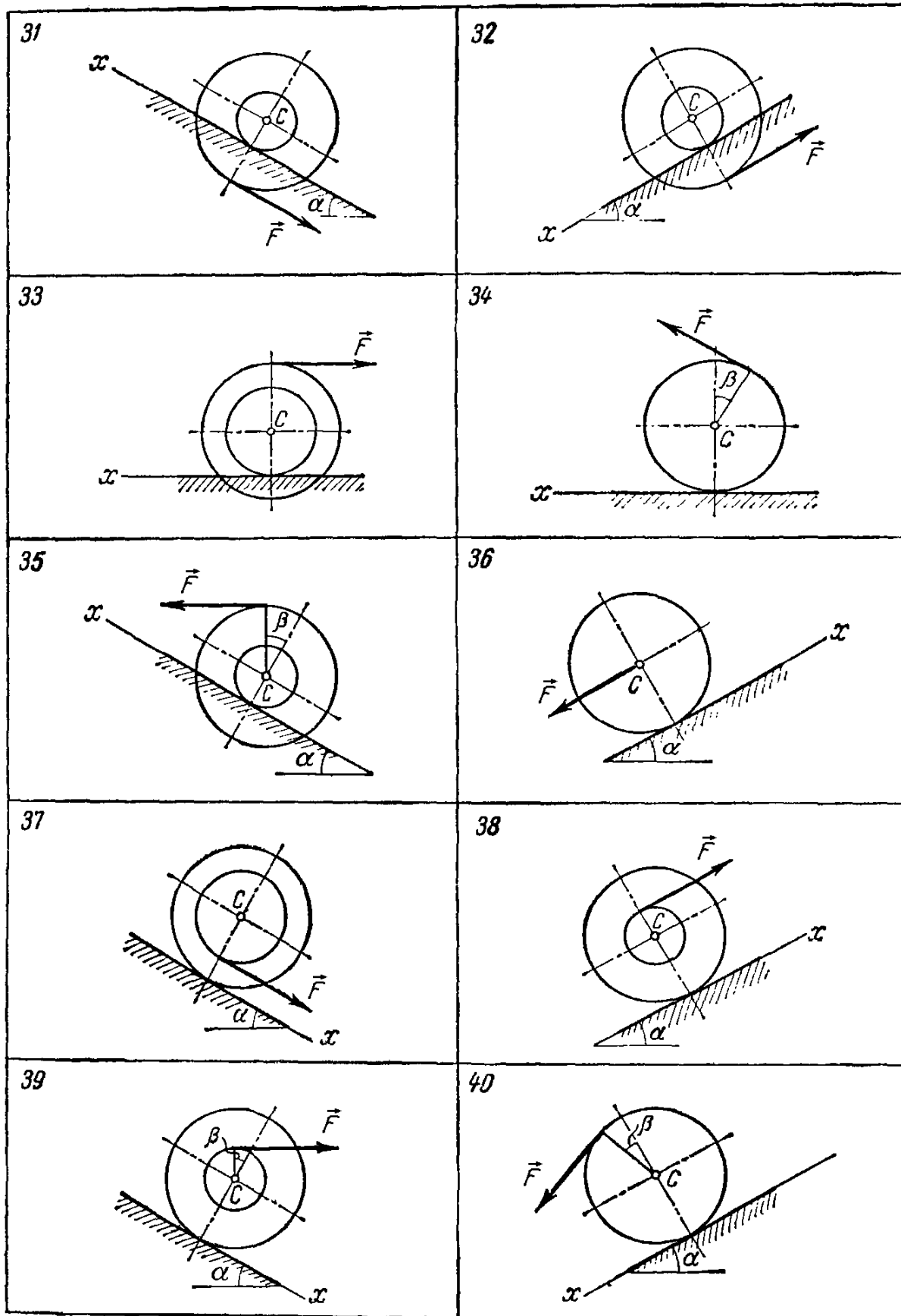

Рис. 3.4

Приклад виконання завдання

Дано (рис. 3.5, а): $m = 200 \text{ кг}$; $R = 60 \text{ см}$; $r = 10 \text{ см}$; $i_C = 50 \text{ см}$; $\alpha = 15^\circ$; $\beta = 30^\circ$; $f_{зч} = 0,10$; $\delta = 0$.

Розв'язання

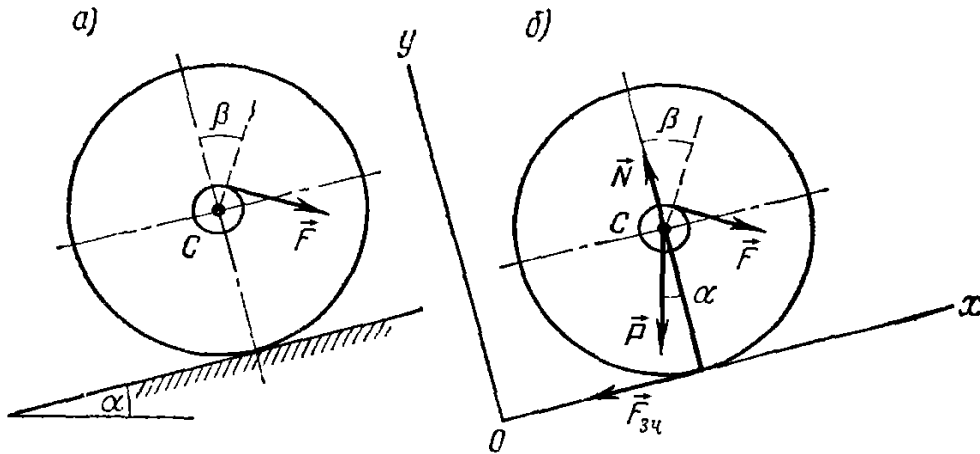

Рис. 3.5

На колесо діють сили: вага колеса \vec{P} , нормальна реакція опори \vec{N} , сила \vec{F} і сила зчеплення $\vec{F}_{зч}$ (рис. 3.5, б) (у випадку, якщо $\delta \neq 0$, необхідно показати момент пари сил опору коченню).

Відповідно до напрямку сили \vec{F} обертання колеса відбувається за годинниковою стрілкою, тобто колесо котиться вгору по похилій площині. Припустимо, що силу $\vec{F}_{зч}$ напрямлена так, як показано на рисунку. Справжній напрямок цієї сили встановлюється в процесі розв'язання задачі. Осі координат вибираємо так, щоб вісь x була напрямлена в бік руху колеса (рис. 3.5).

Диференціальні рівняння плоского руху колеса:

$$m\ddot{x}_C = \sum_i F_{ix}^{ex}; \quad m\ddot{y}_C = \sum_i F_{iy}^{ex}; \quad J_C\ddot{\varphi} = \sum_i M_{iCz}^{ex}$$

або в даному випадку

$$m\ddot{x}_C = F \cos \beta - P \sin \alpha - F_{зч}, \quad (3.1)$$

$$m\ddot{y}_C = N - F \sin \beta - P \cos \alpha, \quad (3.2)$$

$$J_C\ddot{\varphi} = Fr + F_{зч}R. \quad (3.3)$$

Знак у моменту сили в рівнянні (3.3) вибираємо додатним, якщо момент сприяє обертанню колеса, і від'ємним – у протилежному випадку.

З рівняння (3.2) випливає, що, оскільки $y = R = const$, $\ddot{y}_C = 0$, то

$$N = F \sin \beta + P \cos \alpha.$$

При коченні колеса без ковзання кутова швидкість $\omega = v_C/R$ або $\dot{\varphi} = \dot{x}_C/R$, звідки $\ddot{\varphi} = \ddot{x}_C/R$.

Таким чином, рівняння (3.3) набуває наступного вигляду:

$$mi_C^2 \cdot \ddot{x}_C / R = Fr + F_{зч} R. \quad (3.3')$$

Для виключення \ddot{x}_C поділимо рівняння (3.1) на (3.3'):

$$\frac{R}{i_C^2} = \frac{F \cos \beta - P \sin \alpha - F_{зч}}{Fr + F_{зч} R} \Rightarrow F = \frac{F_{зч} (R^2 + i_C^2) + Pi_C^2 \sin \alpha}{i_C^2 \cos \beta - Rr}. \quad (3.4)$$

Зауважимо, що вираз (3.4) дає можливість судити про правильність обраного напрямку сили зчеплення. Наближення сили F до свого граничного значення (шуканої величини) супроводжується, звичайно, зростанням сили зчеплення. Тому у виразі (3.4), зведеному до вигляду

$$F = aF_{зч} + b,$$

коефіцієнт a повинний бути додатним. У протилежному випадку варто змінити напрямок $\vec{F}_{зч}$ на зворотний і внести відповідні зміни в диференціальні рівняння (3.1)-(3.3).

Максимальне значення сили зчеплення:

$$F_{зч}^{\max} = f_{зч} N = f_{зч} (F \sin \beta + P \cos \alpha).$$

Підставляючи максимальне значення $F_{зч}$ в рівняння (3.4) і розв'язуючи його відносно F , знайдемо максимальне значення цієї сили, при дії якої колесо котиться без ковзання:

$$F = \frac{P[(R^2 + i_C^2)f_{зч} \cos \alpha + i_C^2 \sin \alpha]}{i_C^2 \cos \beta - Rr - (R^2 + i_C^2)f_{зч} \sin \beta},$$

$$F = \frac{200[(0,6^2 + 0,5^2) \cdot 0,1 \cdot 0,966 + 0,5^2 \cdot 0,259] \cdot 9,81}{0,5^2 \cdot 0,866 - 0,6 \cdot 0,1 - (0,6^2 + 0,5^2) \cdot 0,1 \cdot 0,5} = 196 \cdot 9,81 = 1920 \text{ Н}.$$

Сила зчеплення

$$F_{зч}^{\max} = f_{зч} (F \sin \beta + P \cos \alpha) = 0,1(200 \cdot 0,966 + 196 \cdot 0,5) \cdot 9,81 = 29 \cdot 9,81 = 284 \text{ Н}.$$

Диференціальне рівняння руху центра колеса

$$m\ddot{x}_C = F \cos \beta - P \sin \alpha - F_{зч}^{\max}$$

або

$$200\ddot{x}_C = 1920 \cdot 0,866 - 200 \cdot 9,81 \cdot 0,259 - 284,$$

звідки

$$\ddot{x}_C = 4,4 \text{ м/с}^2.$$

Двічі інтегруючи це диференціальне рівняння, знаходимо:

$$\dot{x}_C = 4,4t + C_1; \quad x_C = 2,2t^2 + C_1t + C_2.$$

Маючи на увазі, що при $t = 0$ $x_{C0} = 0$ і $\dot{x}_{C0} = 0$, визначаємо: $C_1 = 0$ і $C_2 = 0$.

Отже, рівняння руху центра колеса

$$\ddot{x}_C = 2,2t^2 (\text{м}).$$

РОЗДІЛ 4. ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ Д'АЛАМБЕРА ДО ВИЗНАЧЕННЯ РЕАКЦІЙ В'ЯЗЕЙ

Завдання для лабораторної роботи №12

Визначити реакції зовнішніх в'язей механічної системи:

а) у довільний момент часу – для варіантів 4, 5, 10, 12-18, 21-30 (рис. 4.1-4.4);

б) у момент часу $t = t_1$ – для варіантів 1, 8, 9, 11, 20 при нульових початкових умовах;

в) у той момент часу, коли кут повороту $\varphi = \varphi_1$ – для варіантів 2, 3, 6, 7;

г) у положенні, вказаному на рисунку для варіантів 15 і 19.

На схемах (рис. 4.1-4.4) площина xOy (xAy) горизонтальна, площина yOz (yAz) вертикальна. Необхідні для розв'язання дані наведено в табл. 4.1, у якій ω – кутова швидкість, φ_0 і ω_0 – значення кута повороту і кутової швидкості в початковий момент часу.

Т а б л и ц я 4.1

Номер варіанта (рис. 4.1-4.2)	m_1 , кг	m_2 , кг	l , см	R , см	M , Нм	ω , с ⁻¹	t_1 , с	φ_1 , град	φ_0 , град	ω_0 , с ⁻¹	Примітка
1	20	–	60	–	10	–	10	–	0	0	Обертання йде в горизонтальній площині
2	25	–	50	–	–	–	–	60	0	0	
3	40	–	80	–	–	–	–	60	0	6,3	
4	20	–	80	–	–	–	–	–	–	–	
5	30	14,4	60	–	–	6	–	–	–	–	
6	40	–	–	30	–	–	–	30	0	0	
7	20	–	–	25	–	–	–	60	0	5,5	
8	50	–	–	30	4,0	–	5	–	0	0	
9	20	30	50	10	$20 - 0,1t$	–	200	–	–	0	При $t = t_1$ координати центрів мас шківів C_1 і C_2 , $x_{C1} = 0$, $y_{C1} = -0,1$ см; $z_{C1} = a + b$, $x_{C2} = 0,1$ см; $y_{C2} = 0$, $z_{C2} = a$
10	20	5	25	–	–	–	–	–	–	–	
11	25	40	30	–	$5 - 0,1t$	–	50	–	–	0	При $t = t_1$ вісь стержня 1 паралельна y , а вісь стержня 2 паралельна осі x , $l_1 = 25$ см, $l_2 = 40$ см

Номер варіанта (рис. 4.2-4.4)	$m_1,$ <i>кг</i>	$m_2,$ <i>кг</i>	$l,$ <i>см</i>	$R,$ <i>см</i>	$M,$ <i>Нм</i>	$\omega,$ <i>с⁻¹</i>	$t_1,$ <i>с</i>	$\varphi_1,$ <i>град</i>	$\varphi_0,$ <i>град</i>	$\omega_0,$ <i>с⁻¹</i>	Примітка
12	30	–	40	–	–	10	–	–	–	–	
13	25	25	40	–	–	15	–	–	–	–	
14	20	20	40	–	–	–	–	–	–	–	
15	20	45	20	–	–	8	–	–	–	–	
16	80	20	–	10	65	–	–	–	–	–	
17	100	10	150	–	160	–	–	–	–	–	Радіус інерції ро- тора 2 двигуна 3 $i_x = 10 \text{ см}$
18	30	–	40	–	–	12	–	–	–	–	
19	40	–	60	–	–	9	–	–	–	–	
20	40	–	–	30	3,0	–	4	–	0	2,0	
21	80	10	120	15	124	–	–	–	–	–	Радіус інерції ро- тора 2 двигуна 3 $i_x = 12 \text{ см}$
22	100	40	–	20	216	–	–	–	–	–	
23	30	–	60	–	–	9	–	–	–	–	
24	60	20	50	–	–	–	–	–	–	–	
25	50	70	–	20	–	–	–	–	–	–	Радіус інерції шкі- ва 3 $i_x = 18 \text{ см}$
26	80	200	150	25	–	–	–	–	–	–	Радіус інерції шкі- ва 3 $i_x = 22 \text{ см}$
27	100	150	120	20	–	–	–	–	–	–	Радіус інерції шкі- ва 3 $i_x = 15 \text{ см}$
28	80	40	–	–	–	–	–	–	–	–	$F = 1300 \text{ Н}$
29	20	20	42	–	–	–	–	–	–	–	
30	50	–	60	–	–	12	–	–	–	–	
31	40	14,4	70	–	–	8	–	–	–	–	
32	60	–	–	40	5	–	5	–	0	0	
33	50	–	–	20	–	–	–	40	0	0	
34	35	25	50	–	–	25	–	–	–	–	
35	50	–	70	–	–	10	–	–	–	–	
36	90	50	–	10	200	–	–	–	–	–	
37	100	20	110	25	140	–	–	–	–	–	Радіус інерції ро- тора 2 двигуна 3 $i_x = 10 \text{ см}$
38	40	–	30	–	–	15	–	–	–	–	
39	60	–	50	–	–	10	–	–	–	–	
40	90	50	–	–	–	–	–	–	–	–	$F = 1200 \text{ Н}$

Примітки. 1. Тіла, що входять до складу механічної системи, для яких не вказано радіус інерції, розглядати як тонкі однорідні стержні (варіанти 1-5, 10, 11-15, 18, 19, 23, 24, 29, 30) або суцільні однорідні диски (варіанти 6-9, 16, 20, 22, 28); в варіанті 10 тіло 2 розглядати як матеріальну точку.

2. На схемах 1, 8, 9, 11, 16, 17, 20-22 вказано зовнішні моменти M .

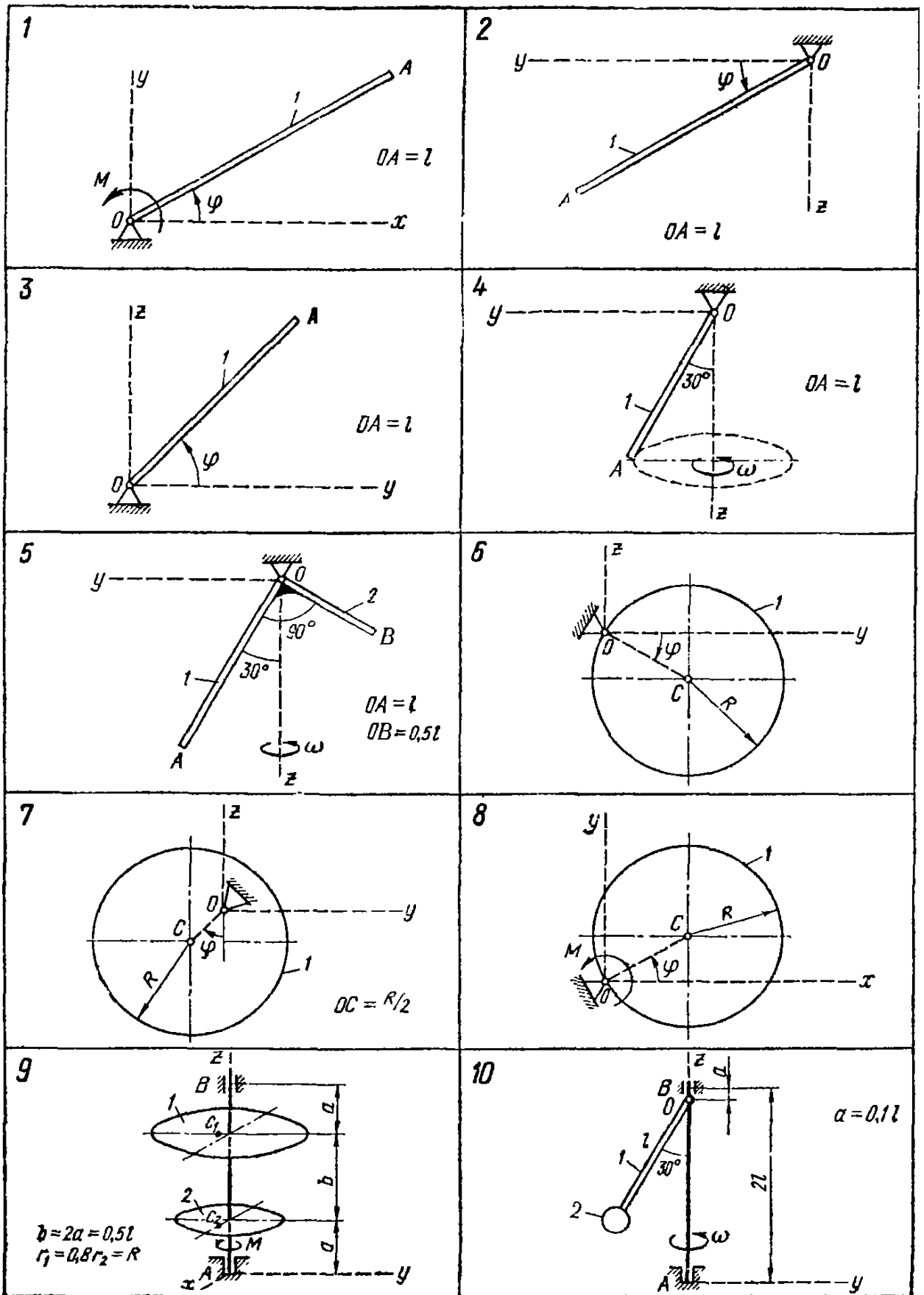

Рис. 4.1

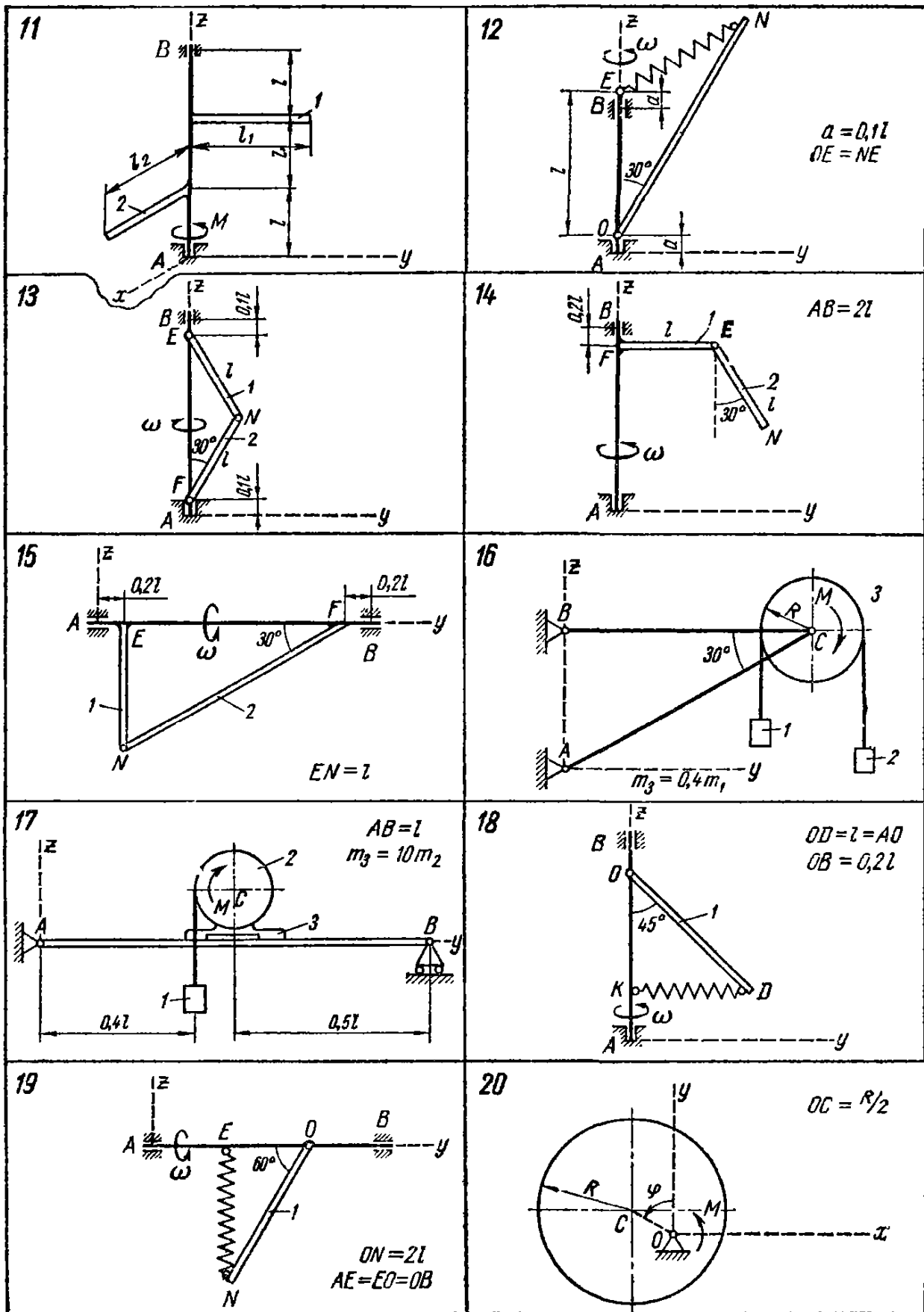

Рис. 4.2

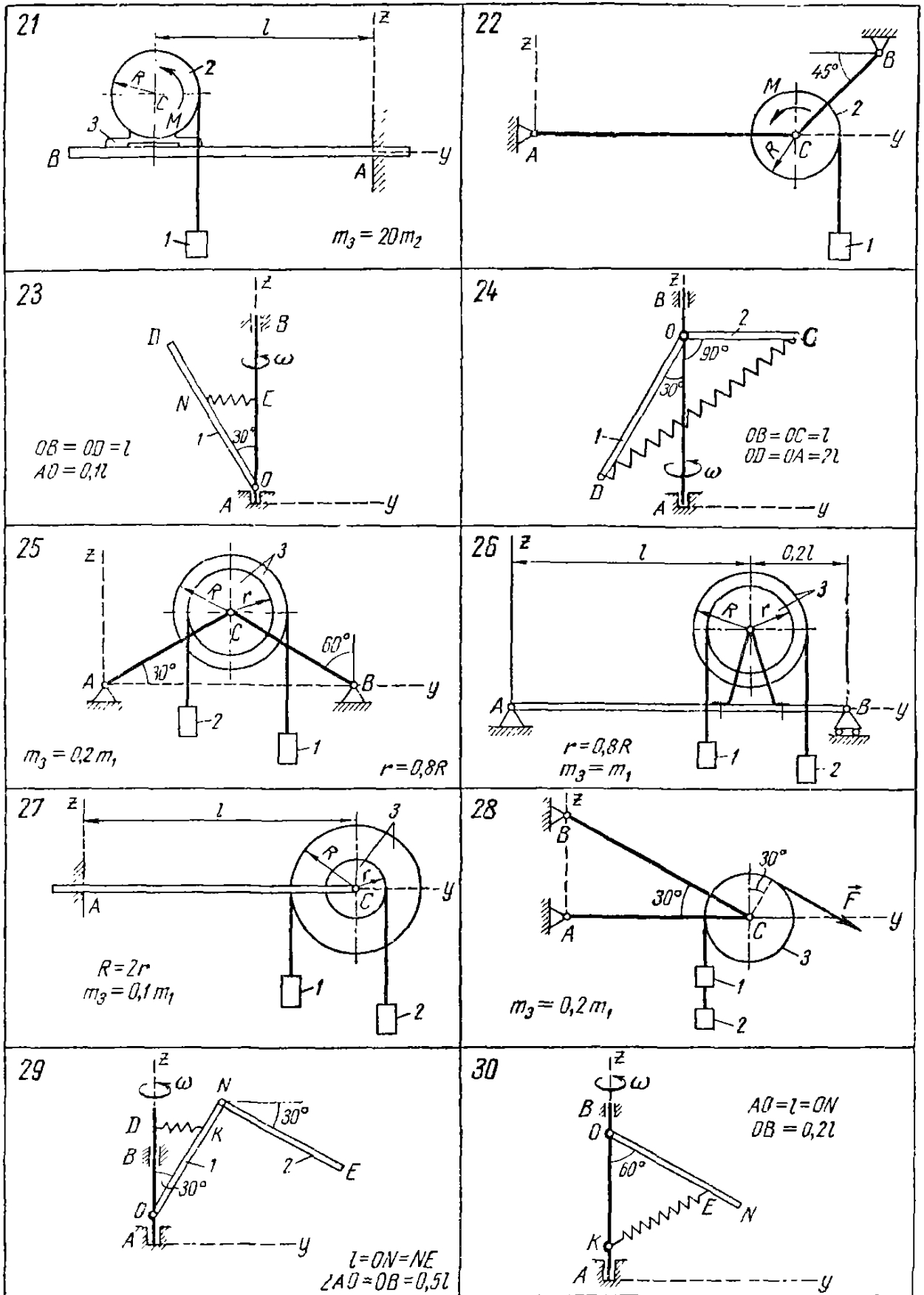

Рис. 4.3

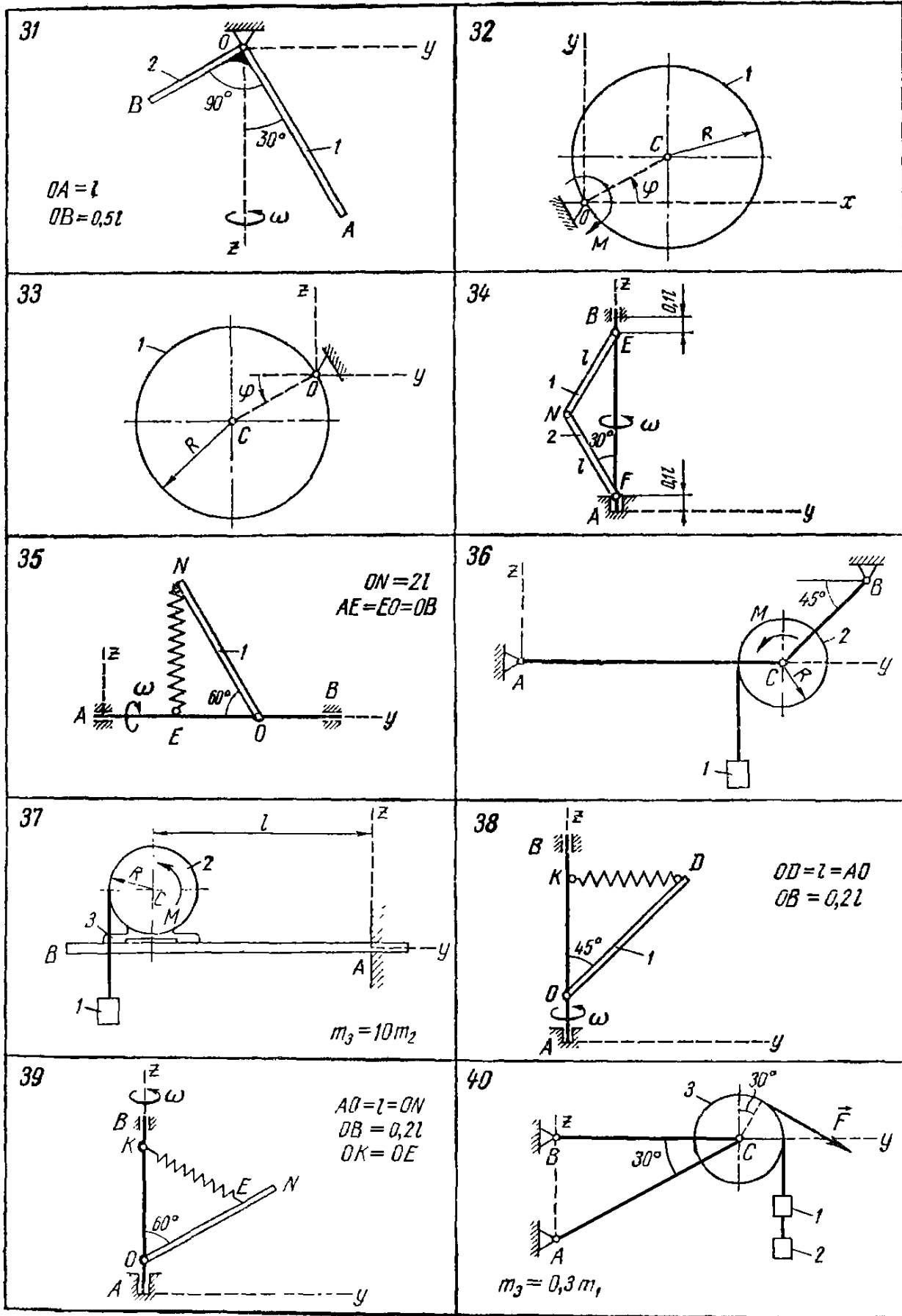

Рис. 4.4

Приклад виконання завдання

Дано: $m_1 = 3 \text{ кг}$; $m_2 = 2 \text{ кг}$; $m_3 = 5 \text{ кг}$; $l_1 = 30 \text{ см}$; $l_2 = 20 \text{ см}$; $\alpha = 30^\circ$;
 $\omega = 120 \text{ с}^{-1} = \text{const}$. Схема системи і необхідні розміри наведено на рис. 4.5,а.

Знайти реакції підп'ятника A , підшипника B , а також пружини DN . Поперечними розмірами стержнів 1, 2 і 3 та масою пружини знехтувати.

Розв'язання

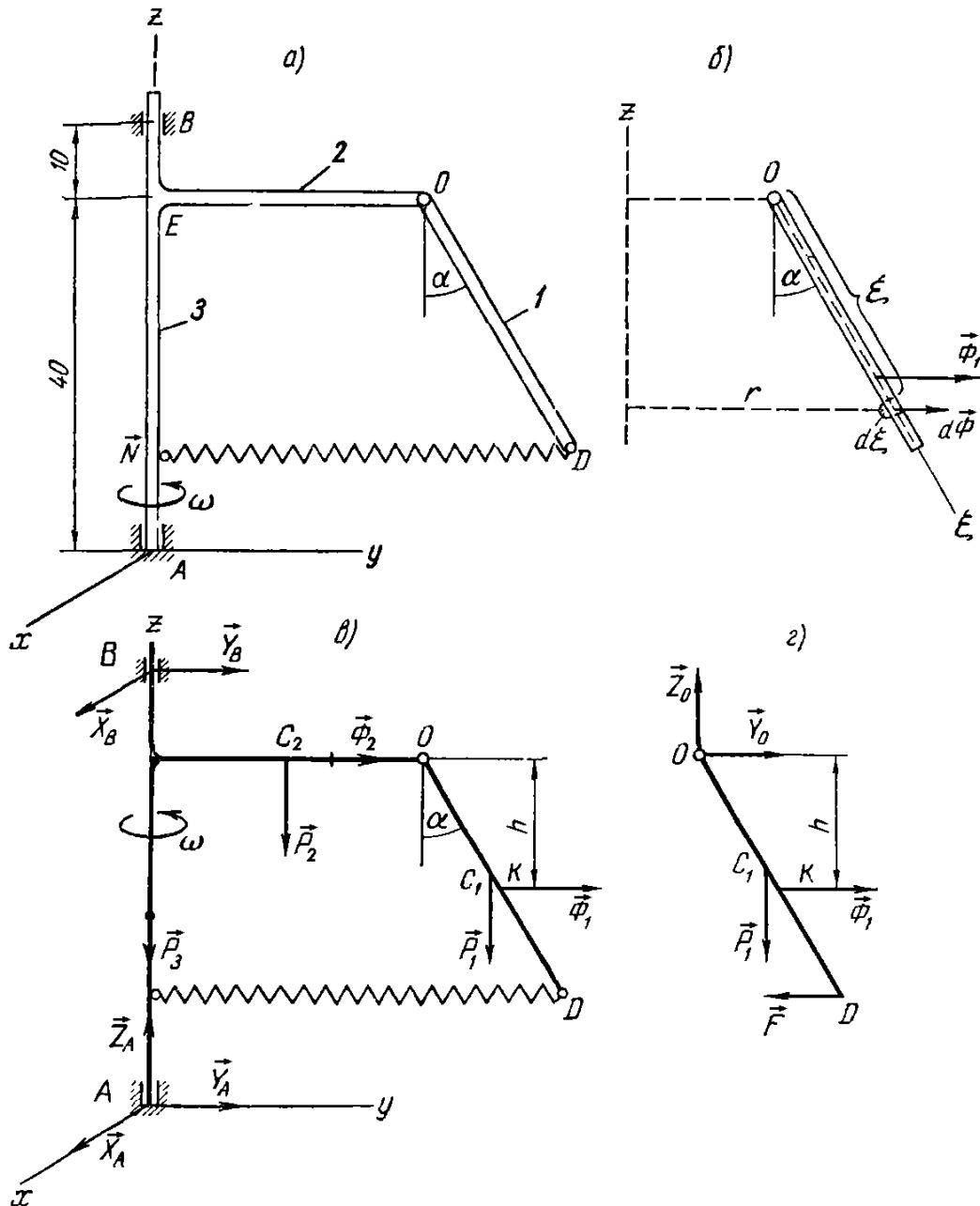

Рис. 4.5

Для визначення реакції в'язей скористаємося принципом Даламбера. Оскільки $\omega = \text{const}$, розглянемо тільки відцентрові сили інерції частинок кожного стержня. Відомо, що головний вектор сил інерції точок тіла при обертальному русі визначається за формулою

$$\vec{\Phi} = -m\vec{w}_C,$$

де m – маса тіла, а \vec{w}_C – прискорення центра мас тіла.

Рівнодійна сил інерції точок тіла дорівнює їхньому головному вектору. Тому для стержнів 1 і 2

$$\Phi_1 = m_1 w_{C1} = m_1 \omega^2 (0,5l_1 \sin \alpha + l_2);$$

$$\Phi_2 = m_2 w_{C2} = m_2 \omega^2 \cdot 0,5l_2.$$

Для визначення реакцій опор необхідно знати точку прикладання сили $\vec{\Phi}_1$ (лінія дії сили $\vec{\Phi}_2$ збігається з віссю стержня 2 і тому визначена). Оскільки сума моментів паралельних сил інерції точок стержня відносно точки O дорівнює моменту рівнодійної цих сил, то

$$\Phi_1 h = \int_0^{l_1} \xi \cos \alpha d\Phi,$$

де h – плече сили $\vec{\Phi}_1$ відносно точки O ; $d\Phi$ – сила інерції елемента стержня довжиною $d\xi$, ξ – координата елемента стержня (мал. 4.5, б).

Використовуючи значення сили $\vec{\Phi}_1$ і з огляду на те, що

$$d\Phi = (l_2 + \xi \sin \alpha) \omega^2 \gamma d\xi,$$

де γ – маса ділянки стержня одиничної довжини, одержуємо

$$m_1 \omega^2 (0,5l_1 \sin \alpha + l_2) h = \int_0^{l_1} (l_2 + \xi \sin \alpha) \omega^2 \gamma \xi \cos \alpha d\xi,$$

звідки після інтегрування

$$h = \frac{l_1 (l_2 + 2/3 \cdot l_1 \sin \alpha) \cos \alpha}{l_1 \sin \alpha + 2l_2} = \frac{30(20 + 2/3 \cdot 30 \cdot 0,5)}{30 \cdot 0,5 + 2 \cdot 20} \cos \alpha = 16,4 \cos \alpha.$$

Показуємо складові реакцій підп'ятника $\vec{X}_A, \vec{Y}_A, \vec{Z}_A$ і підшипника \vec{X}_B, \vec{Y}_B сили тяжіння стержнів $\vec{P}_1, \vec{P}_2, \vec{P}_3$ і сили інерції $\vec{\Phi}_1, \vec{\Phi}_2$ (мал. 4.5, б). Ці сили повинні задовольняти рівняння, що випливають із принципу Даламбера

$$\sum M_{ix} = 0; -Y_B \cdot 50 - \Phi_2 \cdot 40 - P_2 \cdot 10 - P_1 \cdot 27,5 - \\ - \Phi_1 (40 - 16,4 \cos \alpha) = 0 \Rightarrow Y_B = -8,47 \text{ кН};$$

$$\sum Y_i = 0; Y_A + Y_B + \Phi_1 + \Phi_2 = 0 \Rightarrow Y_A = -6,28 \text{ кН};$$

$$\sum Z_i = 0; Z_A - P_1 - P_2 - P_3 = 0 \Rightarrow Z_A = 0,098 \text{ кН}.$$

Оскільки розглянуті сили розташовані в площині yAz , то $X_B = X_A = 0$.

Для визначення реакції пружини DN складемо рівняння $\sum M_{iO} = 0$, розглядаючи сили, прикладені до стержня 1 (мал. 4.5, з)

$$-P_1 \cdot (l_1/2) \cdot \sin \alpha + \Phi_1 h - Fl_1 \cos \alpha = 0,$$

звідки $F = 6,47 \text{ кН}$.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Бондаренко А.А., Дубінін, О.О., Переяславцев О.М.* Збірник завдань розрахунково-графічних робіт з теоретичної механіки. – Вінниця: Нова книга, 2004. – 288 с.
2. *Бутенин Н.В., Луңц Я.Л., Меркин Д.Д.* Курс теоретической механики: в 2 Т. – М.: Наука, 1998. – 736 с.
3. *Бухгольц Н.Н.* Основной курс теоретической механики. – М.: Наука, 1972, т.1. – 362 с., т.2. – 412 с.
4. *Кільчевський М.О.* Курс теоретичної механіки, т.1. – К.: Вища школа, 1972. – 376 с.; т.2. – М.: Наука, 1977. – 544 с.
5. *Лойцянский Л.Г., Лурье А.И.* Курс теоретической механики, т.1. – М.: Наука, 1982. – 352 с.; т.2. – М.: Наука, 1983. – 640 с.
6. *Мещерский И.В.* Сборник задач по теоретической механике. – М.: Наука, 1981. – 480 с.
7. *Павловський М.А.* Теоретична механіка. – К.: Техніка, 2002. – 512 с.
8. *Путята Т.В., Фрадлін Б.Н.* Методика розв'язання задач з теоретичної механіки. – К.: Радянська школа, 1962. – 366 с.
9. *Рейтій О.К.* Теоретична механіка (методичний посібник з лабораторних робіт). Частина I. Кінематика. – Ужгород: Видавництво УжНУ „Говерла”, 2006. – 64 с.
10. *Старжинский В.М.* Теоретическая механика. – М.: Наука, 1980. – 464 с.
11. *Тарг С.М.* Краткий курс теоретической механики. – М.: Высшая школа, 1986. – 486 с.
12. *Яблонский. А.А. и др.* Сборник заданий для курсовых работ по теоретической механике. – М.: Высшая школа, 1972. – 432 с.

Підписано до друку 24.11.07. Формат 60x84/16. Умовн. друк. арк.
Облік.-вид. арк. Друк офсетний. Зам. № Наклад 200 прим.

Видавництво УжНУ «Говерла»
м. Ужгород, вул. Капітульна, 18.

*Свідоцтво про внесення до державного реєстру видавців, виготовників
і розповсюджувачів видавничої продукції – Серія 3т №32*